

การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว :
กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

**COMMUNITY PARTICIPATION IN MANAGEMENT
OF TOURIST ATTRACTIONS:
A CASE STUDY OF IN BURI DISTRICT, SING BURI PROVINCE**

กุลจิรา เสาวัลักษณ์จินดา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา :
อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

กมลจิรา เสาวลักษณ์จินดา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป
คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว :
กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

Community Participation in Management of Tourist Attractions:
A Case Study of In Buri District, Sing Buri Province

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวกุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา

วิชาเอก

การจัดการทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์สุภาพร คูพิมาย, วท.ม.

ปีการศึกษา

2555

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(อาจารย์สวัสดิ์ วรรณรัตน์, D.B.A.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา ทองคง, บธ.ม.)

กรรมการ

(อาจารย์สุภาพร คูพิมาย, วท.ม.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(รองศาสตราจารย์ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร, D.B.A.)

วันที่ 7 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวกุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา
วิชาเอก	การจัดการทั่วไป
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์สุภาพร คุปพิมาย, วท.ม.
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ในอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยาและตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ Independent Samples t-test และ One-way ANOVA

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย อายุต่ำกว่า 30 ปี สถานภาพสมรสแล้ว ระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท และมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการปฏิบัติการประชาชนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด รองมาได้แก่ ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล และผลการวิเคราะห์สมมติฐานพบว่า อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ส่วน เพศ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม ชุมชน แหล่งท่องเที่ยว

Independent Study Title	Community Participation in Management of Tourist Attractions: A Case Study of In Buri District, Sing Buri Province
Name-Surname	Miss Kuljira Saowalakjinda
Major Subject	General Management
Independent Study Advisor	Mrs. Supaporn Kupimai, M.S.
Academic Year	2012

ABSTRACT

The independent study was conducted to investigate the community participation in management of the tourist attractions, and to examine the level of community participation in management of the tourist attractions in In Buri District, Sing Buri Province.

The sample used in the study consisted of 400 inhabitants in the following Tambons: In Buri, Tabya, and Huay Chan of In Buri District, Sing Buri Province. The questionnaires were used as the data gathering tool, and the data were analyzed through the application of Percentage, Independent Samples t-test and One-way ANOVA.

The results of study showed that the majority of the respondents were male, under 30 years old, married, graduated with Bachelor's degree, were traders, earned average monthly income less than 20,000 Baht and the participation in management of tourist attractions was at a moderate level. The community had the most participation in the operating aspect, the next were the aspects of expressing opinion, planning, decision making, allocating benefits, and monitoring and evaluating. The result of hypothesis testing demonstrated that different age, level of education and occupation made differences in the participation in management of the tourist attractions, however, different gender, marital status, and average monthly income made no differences in the participation in management of the tourist attractions.

Keywords: participation, community, tourist attractions

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้จากการอนุเคราะห์ของ อาจารย์สุภาพร คุปิตมาย ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการ ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขอขอบพระคุณ ดร .สวัสดี วรรณรัตน์ ประธานกรรมการ และ รศ .ดร.สุคใจ ทูลพานิชย์ กรรมการ การสอบค้นคว้าอิสระ ที่ให้ความกรุณาในการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานค้นคว้าให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุก ๆ ท่าน ที่เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ รุ่น 53 สาขาการจัดการทั่วไปทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

สิ่งสำคัญสุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้วยดี ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจ หากขาดตกบกพร่อง หรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยขอกราบอภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	9
2.3 นโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย.....	11
2.4 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน.....	12
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการการท่องเที่ยว.....	17
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4.2 ผลการวิเคราะห์.....	32
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	52
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	52
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	53
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	55
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	61
ภาคผนวก ข ข้อมูลจังหวัดสิงห์บุรี.....	67
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
ประวัติผู้เขียน.....	98

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 สถิติการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี.....	2
2.1 ตารางงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
3.2 แสดงค่า Alpha ของแบบสอบถาม.....	28
4.1 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนจำแนกตามเพศ.....	31
4.2 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนจำแนกตามอายุ.....	32
4.3 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนจำแนกตามสถานะภาพ.....	33
4.4 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนจำแนกตามระดับการศึกษา.....	34
4.5 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนจำแนกตามอาชีพ.....	35
4.6 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	36
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยรวม.....	37
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผนและการตัดสินใจ.....	38
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านการดำเนินการและการปฏิบัติการ.....	39
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์.....	41
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีด้านการติดตามและประเมินผลการทำงาน.....	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างเพศที่แตกต่างกันส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน	44
4.13 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างอายุแตกต่างกันส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยรวม	44
4.14 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่	45
4.15 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างสถานภาพแตกต่างกันส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยภาพรวม	46
4.16 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาแตกต่างกันส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยรวม	47
4.17 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่	47
4.18 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างอาชีพแตกต่างกันส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยรวม	49
4.19 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วม ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่	49
4.20 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยรวม	50
4.21 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน	51

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2.1 แสดงลำดับขั้นความต้องการตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์	9
4.1 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านเพศ	31
4.2 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านอายุ	32
4.3 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านสถานะภาพ	33
4.4 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านระดับการศึกษา	34
4.5 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านอาชีพ	35
4.6 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในปัจจุบัน มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างอาชีพ และการกระจายความเจริญไปสู่ ทุกๆภูมิภาค การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง การค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้รวดเร็วกว่าภาคการผลิตและบริการอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันรุนแรงขึ้นตามลำดับ มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีความอ่อนไหวง่ายจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติพิจารณา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัวและเกิดความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขัน และให้เกิดการสร้างรายได้ และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้จึงได้ มุ่งเน้นการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวมที่สร้างทั้งรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554 : 72)

จังหวัดสิงห์บุรี จัดอยู่ใน กลุ่มจังหวัด ท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง โดยมีอำเภออินทร์บุรี เป็นอำเภอหนึ่งซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เก่าแก่ มีร่องรอยการตั้งชุมชนมาแต่โบราณ มีการพบหลักฐานมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่บ้านชีน้ำร้าย อำเภออินทร์บุรี ปัจจุบันวัตถุโบราณที่ค้นพบได้นำไปเก็บรักษาไว้ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอินทร์บุรี และภายในบริเวณเมืองโบราณบ้านคูเมืองปัจจุบัน ได้จัดให้เป็นสวนรุกขชาติ มีคูน้ำโบราณล้อมรอบ มีพันธุ์ไม้ต่าง ๆ รั่มรื่น

สวยงาม ควรค่าแก่การอนุรักษ์ดูแลรักษา โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามโครงสร้างการบริหารจัดการยังขาดเสถียรภาพ ขาดองค์กรกลางที่มีอำนาจในการบังคับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระทำตามแผนรวม และบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และรวมถึงกฎระเบียบของรัฐที่ตามไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชน การวางแผนที่ไม่นำไปสู่การปฏิบัติหรือ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคเอกชน ชุมชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การลงทุนด้าน การท่องเที่ยวเน้นการก่อสร้างมากกว่าการจัดการภูมิทัศน์ และขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่น และหน่วยงานทุกระดับทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ (<http://www.singburi.go.th> สืบค้น 25 กุมภาพันธ์ 2555)

สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี ได้เปิดเผยตัวเลขเกี่ยวกับสถิติ การท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี ในระหว่างปี พ.ศ. 2546-2550 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 สถิติการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี

ผู้มาเยี่ยมชม	สถิติการท่องเที่ยว (คน)				
	2546	2547	2548	2549	2550
ชาวไทย	241,924	247,852	258,675	276,102	311,528
ชาวต่างประเทศ	1,063	2,331	2,239	2,022	1,634

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี <http://singburi.nso.go.th>

จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดสิงห์บุรีมีเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การที่จะให้จังหวัดสิงห์บุรีเป็นที่รู้จักมากขึ้น มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเพิ่มมากขึ้นควรจะมีการพัฒนาจากรากฐานของชุมชนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการดูแล การให้ความร่วมมือ ในการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาเฉพาะอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อจะทำให้ทราบบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชน ซึ่งผลที่ได้รับจะ มีความจำเป็นต่อการ นำไปกำหนดแนวทางในการ พัฒนาและอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยว ของชุมชนให้มีความยั่งยืนเป็นประโยชน์ทั้งต่อชุมชน ประชาชน และเป็นที่ยึดของนักท่องเที่ยวสืบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชน ในอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชนกับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. เพศของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน
2. อายุของประชาชนในพื้นที่ อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน
3. สถานภาพของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน
4. ระดับการศึกษาของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่ แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน
5. อาชีพของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกันมีผล ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยมีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา และตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 19,907 คน (จังหวัดสิงห์บุรี, 2555, กุมภาพันธ์ 25)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากมีจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) การคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากประชากรทั้งหมด จึงใช้สูตรยา

มานะ (Yamane) (สุวริย์ศิริ โภคาภิรมย์, 2540 : 445) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน แต่ขอใช้ 400 คน สุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิโดยอาศัยสัดส่วน (Stratified Random Sampling)

1.3 ระยะเวลาในการเก็บตัวอย่าง ผู้วิจัยเก็บตัวอย่างในช่วงระยะเวลา เดือนมีนาคม - เดือนเมษายน 2555

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว 4 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจ

2.2.2 ด้านการดำเนินการและการปฏิบัติการ

2.2.3 ด้านการรับและการแบ่งปันผลประโยชน์

2.2.4 ด้านการติดตามและประเมินผล

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

1. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่ตั้งบ้านเรือน อยู่ในพื้นตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา ตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

2. ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนในหมู่บ้านที่มีการจัดองค์รวมกันทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อดำเนินการในกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

3. การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่จะทำให้ชุมชนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผ่านกระบวนการวางแผน การจัดการ การชักนำ และการควบคุมบรรดาทรัพยากรทั้งหมดของชุมชน

4. การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเจ้าของพื้นที่ได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น วางแผน ตัดสินใจ ลงทุนปฏิบัติงาน ตลอดจนการได้รับผลประโยชน์ในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นโครงการ เป็นความคิดและเป็นการปฏิบัติที่ริเริ่มโดยประชาชน

5. ความต้องการมีส่วนร่วม หมายถึง ความต้องการของประชาชนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น การวางแผน การตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผล

6. การจัดการแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การจัดการของชุมชนท้องถิ่นในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค และสิ่งแวดล้อม ภายในแหล่งท่องเที่ยว
7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว หมายถึง ผลที่เกิดกับประชาชนจากการท่องเที่ยว เช่น การเพิ่มขึ้นของรายได้ อาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค
8. ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการเดินทางมาเยือนหรือไปท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น
9. การเสนอความคิด การวางแผน การตัดสินใจ หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพิจารณากำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน การวางแผน การตัดสินใจในการดำเนินงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น การเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้าน ตำบล
10. การปฏิบัติการ หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในปฏิบัติการกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนตามแผนที่ชุมชนร่วมกันกำหนดไว้ เช่นการได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการของชุมชน
11. การแบ่งปันผลประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น
12. การติดตามและประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน วิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ رأไพอพรธณ แก้วสุริยะ และนรินทร แก้วมีศรี (อ้างในสุนันทา จันทวารา, 2545 : 12) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการหรือการพัฒนา เพราะทุกคนในชุมชนเป็นผู้มีส่วนได้ ส่วนและส่วนเสียผลประโยชน์ (Stakeholder) จึงควรจัดตั้งคณะทำงานกลุ่มภายใต้องค์กรปกครองท้องถิ่น และการทำงานอย่างไรให้สอดคล้องกัน และ การมีส่วนร่วมนั้นถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา หากประชาชนไม่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและลงมือดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองแล้ว กิจกรรมนั้นอาจจะไม่สำเร็จและ ดำเนินอยู่ได้ แต่ถ้าหากว่าประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการอย่างถ่องแท้ จะสามารถมองเห็นผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ทั้งยังได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอจนเกิดความตระหนักในปัญหาของตนเอง และหา หน ทางแก้ไขเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจนเกิดการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการอย่างแท้จริง ซึ่งประกอบด้วย

การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิด วางแผน ตัดสินใจ การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมด้านการติดตามและประเมินผล โดยกรอบแนวคิดเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ภูมิศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี” มีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
2. เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมของชุมชนในการเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้มีความชัดเจน ยั่งยืน และเป็นประโยชน์ต่อชุมชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชน ต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดสิงห์บุรี
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศไทย
4. แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน
5. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการการท่องเที่ยว
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี

จังหวัดสิงห์บุรี จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ราชบุรี กรุงเทพมหานคร และจังหวัดอื่น ๆ ที่มีลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกัน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554 : 72)

เมืองสิงห์บุรีตั้งขึ้น เป็นจังหวัดสิงห์บุรีเมื่อปี พ .ศ.2438 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภออินทร์บุรี อำเภอพรหมบุรี อำเภอบางระจัน อำเภอกำแพงบางระจัน และอำเภอท่าช้าง

ประชาชนคนไทยรู้จักจังหวัดสิงห์บุรี จากวีรกรรมชาวบ้านบางระจัน ที่ชาวบ้านบางระจันได้รวมตัวกันต่อสู้กับพม่าที่บ้านบางระจัน เมืองสิงห์บุรี ก่อนการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงเสด็จมาทอดพระเนตรถึงเมืองสิงห์ถวายสมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่วัดดิวังศ์ ไว้ในตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราชว่า “เมืองสิงห์บุรีเป็นเมืองใหญ่และเก่า มีป้อมปราการ วัง วัดมหาธาตุ และของสำคัญ คือ พระนอนจักรสีห์ ใหญ่ยาวกว่าพระนอนองค์อื่น ๆ ในเมืองไทย ทำเป็นแบบพระนอนอินเดียเหมือนเช่นที่ถ้ำเมืองยะลา คือ พระกรขวาสอกยื่นไปทางด้านหน้า ไม่ทำอพระกรตั้งขึ้นรับพระเศียรแบบพระนอนไทย เมืองสิงห์เรียกชื่อต่าง ๆ ดังนี้ เมืองสิงหราชาธิราช เมืองสิงหราชา เป็นเมืองตั้งอยู่ริม

แม่น้ำจักรสิทธิ์อันเป็นลำน้ำใหญ่ ห่างแม่น้ำเจ้าพระยา 200 เส้น เพราะแม่น้ำจักรสิทธิ์ต้นเงิน เมืองสิงห์จึงกลายเป็นเมืองอยู่ลับ” ก็แสดงว่า สิงห์บุรีเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์มอญชิตยวานาน

อำเภออินทร์บุรี เป็นอำเภอหนึ่ง ซึ่งจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เก่าแก่ มีร่องรอยการก่อตั้งชุมชนแต่โบราณ มีการขุดพบหลักฐานมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่บ้านชีน้ำร้าย อำเภออินทร์บุรี คือ ขวานหิน ดินเผา หินคูลู ซึ้นส่วนกำไลสำริด เป็นต้น การพบร่องรอยทางโบราณคดีได้แสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่ ของชุมชนเรื่อยมา จนถึงปัจจุบัน ที่เมืองโบราณบ้านคูเมือง ตำบล ห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี มีการขุดค้นพบ หลักฐานในยุคทวารวดี อาทิเช่น ภาชนะดินเผา เครื่องถ้วยชามหม้อ ไห กาน้ำ ลูกปัดหินสีต่าง ๆ ตะคันดินเผา ธรรมจักรหินเขียว ตุ่มหู ลูกปัด หินสี และเหรียญเงินมีคำจารึกว่า “ศรีทวารวดีศวรปุณณะ” ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีชุมชนอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ติดต่อกันมา ตั้งแต่สมัยพูนจนถึงรัตนโกสินทร์ ปัจจุบันวัตถุโบราณที่ค้นพบ ทั้งหมด ได้นำไปเก็บรักษา ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอินทร์บุรี ส่วนภายในบริเวณเมืองโบราณบ้านคูเมือง ในปัจจุบัน ได้จัดให้เป็นสวนรุกขชาติ มีเนื้อที่ประมาณ 500 ไร่ มีคูน้ำโบราณล้อมรอบ มีพันธุ์ไม้ต่าง ๆ บรรยากาศร่มรื่นสวยงาม ซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์ดูแลรักษาโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

อำเภออินทร์บุรี มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ด้วยกัน 4 แห่ง ได้แก่ วัดสุทธาวาสหรือวัดใหม่ วัดโบสถ์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอินทร์บุรี เมืองโบราณบ้านคูเมือง และ วัดม่วง ซึ่งอยู่ใน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา และตำบลห้วยชัน

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม โครงสร้างการบริหารจัดการยังขาดเสถียรภาพ ขาดองค์กรกลางที่มีอำนาจในการบังคับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระทำตามแผนรวม และบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และรวมถึงกฎระเบียบของรัฐที่ตามไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชน การวางแผนที่ไม่นำไปสู่การปฏิบัติหรือขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคเอกชน ชุมชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การลงทุนด้านการท่องเที่ยวเน้นการก่อสร้างมากกว่าการจัดการภูมิทัศน์ และยังขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่น และหน่วยงานทุกระดับ ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ (<http://www.singburi.go.th> สืบค้น 25 กุมภาพันธ์ 2555)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การสหประชาชาติ (อ้างใน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา , 2543 : 2-3) ได้นิยามคำว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง
2. การเดินทางที่มีจุดหมายปลายทาง ที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราว และต้องเดินทางกลับที่อยู่หรือภูมิลำเนาเดิม

หรือภูมิลำเนาเดิม

3. มีความมุ่งหมายในการเดินทาง ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือไปอยู่ประจำ

ดักลาส ฟอสเตอร์ (อ้างในบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2543 : 3-4) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวในแง่ของความมุ่งหมายในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งได้เป็น 8 ประการ คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด
2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา เป็นการเดินทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมต่าง ๆ เช่น การศึกษาความเป็นอยู่ การชมศิลปะ ดนตรี ละคร เป็นต้น

ต่าง ๆ เช่น การศึกษาความเป็นอยู่ การชมศิลปะ ดนตรี ละคร เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เป็นการเดินทางเพื่อการทำวิจัย การศึกษา สอนหนังสือ

ฝึกอบรม หรือการดูงาน ซึ่งจะต้องพำนักในสถานที่นั้น ๆ เป็นเวลานาน

4. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาและบันเทิง คือ การเดินทางไปชมหรือร่วมการแข่งขันกีฬา

หรือนันทนาการต่าง ๆ

5. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ

6. การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อทำงานอดิเรก เช่น การวาดภาพ การเขียนนวนิยาย เป็นต้น

7. การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร

8. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ เป็นการเดินทางของนักธุรกิจที่จัดเวลาบางส่วนของการเดินทางหลังจากทำธุรกิจเสร็จสิ้นแล้ว ใช้เวลาในการท่องเที่ยวก่อนเดินทางกลับ

จลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542 : 18) กล่าวถึง การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลินและพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการจากที่อยู่อาศัย ไปยังที่อื่นชั่วคราว เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

แวลิน สมิธ (อ้างใน สิริ ฮามสุโพธิ์ , 2539 : 65-66) แบ่งประเภทการท่องเที่ยวออกเป็น 8 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อสังเกตการณ์แสดงออกทางวัฒนธรรม และแบบแผนการใช้ชีวิตประจำวันของชนต่างสังคม ต่างเผ่าพันธุ์ รวมทั้งการเดินทางไปเยี่ยมเยือน บ้านเกิดเมืองนอน
 2. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม เป็นการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวโดยใช้ สิ่งดึงดูดใจประเภทธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้คนและ สภาพแวดล้อม
 3. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวเพื่อสัมผัสและเข้าร่วมการใช้วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงประวัติความเป็นมา และการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจาก วัฒนธรรมของตน
 4. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อชม พิพิธภัณฑสถาน โบราณวัตถุ โบราณสถานที่เน้นความรุ่งเรืองในอดีต
 5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ เป็นการรวมเอาการท่องเที่ยวเข้ากับการเดินทางเพื่อธุรกิจ เช่น การจัดประชุม สัมมนาของสมาคม องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมักจะเลือกสถานที่จัดประชุมในเมืองที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว และบรรจุเรื่องของการท่องเที่ยวไว้ใน โปรแกรมด้วย
 6. การท่องเที่ยวเพื่อการันทนาการ เช่น การเข้าร่วมแข่งขันกีฬา การอาบแดด การใช้ บริการน้ำพุร้อนเพื่อรักษาโรค การแข่งขันกอล์ฟ เป็นต้น
 7. การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล คือ การท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงาน เพื่อเป็นสวัสดิการ หรือเพื่อเป็นการกระตุ้นการเร่งยอดขายของพนักงาน การท่องเที่ยวประเภทนี้ หน่วยงานหรือบริษัทจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด
 8. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา โดยปกติในการจัดประชุมสัมมนาทางผู้จัดจะ บรรจुरายการท่องเที่ยวไว้ใน โปรแกรมการเดินทางด้วยเสมอ เมื่อที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวจึงมักจะ ได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานที่จัดประชุมสัมมนาเสมอ
- กล่าวโดยสรุปได้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจาก สถานที่ซึ่งเป็นที่พักอาศัยอยู่ประจำไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว และเดินทางกลับไปยังที่พักอาศัย เดิม โดยการเดินทางนั้น ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพโดยตรง แม้ว่ารูปแบบการท่องเที่ยวบางประเภท จะมีเรื่องของอาชีพ หรือธุรกิจการงานเข้ามาเกี่ยวข้องกับอยู่บ้าง เช่น การจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น การเดินทางไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามสิ่งที่ นักท่องเที่ยวต้องการได้รับ คือ ความสุข ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน ความรู้และประสบการณ์ใหม่

2.3 นโยบายด้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติพ.ศ. 2555-2559 เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติพิจารณา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัวและเกิดความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขัน และให้เกิดการสร้างรายได้ และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้จึงได้มุ่งเน้นการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวมที่สร้างทั้งรายได้และกระจายรายได้ อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางในการกระตุ้นและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. ช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้การบูรณาการ การทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานโดยนำกลยุทธ์ไปแปล เป็นนโยบายและแผนปฏิบัติการในหน่วยงาน /องค์กรของตน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหาที่ยังคงมีอยู่ในภาคการท่องเที่ยว และแก้ไขปัญหาเร่งด่วนด้านการท่องเที่ยว โดยจะมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล
4. แก้ไขปัญหาในเชิงโครงสร้าง เพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืน สร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้ภาคประชาชนภาคเอกชน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว ไม่ให้อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม สะดวก และบริการที่มีคุณภาพ เป็นต้นด้วยความจำเป็นดังที่กล่าวมา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะเลขานุการ

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้เพื่อกำหนดกรอบทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมและเกิดการบูรณาการการทำงานในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการผลักดันให้มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืนต่อไป (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554 : 5)

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน

การพัฒนาที่มุ่งผลสำหรับคนส่วนใหญ่ไม่อาจเกิดขึ้นหรือสืบทอดต่อไปได้หากปราศจากการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนา การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการพัฒนาแนวคิดให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของรู้จักวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ที่ตนเองเป็นอยู่และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเมื่อจำเป็น ต้องเป็นกระบวนการพัฒนาที่เป็นไปด้วยความสมัครใจปราศจากการบังคับประชาชนจะมีบทบาทหลักในการพัฒนาและพึ่งตนเองได้ และผลแห่งการพัฒนาจะตกอยู่กับประชาชนในชุมชนนั่นเอง นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลากหลาย ดังนี้

ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน

ได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตไว้แตกต่างกัน ดังนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนนั้นมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม พิจารณา ตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ (ยูวัฒน์ วุฒิเมธี, 2526 : 253) ซึ่งสอดคล้องกับ วิลเลียม (Williams, 1976 : 36) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติในการส่งเสริม ร่วมกันคิด รวมถึงการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการใช้ความรู้ ความคิด และวิธีการที่ดีในการแก้ปัญหาด้วยตัวของประชาชน เพื่อส่งเสริมดูแลติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรและพนักงานผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เสน่ห์ จามริก (2527 : 22) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชนว่าไม่ได้หมายความว่าเพียงการดึงประชาชนเข้ามาร่วมกิจกรรมตามที่นักวิชาการหรือองค์กรพัฒนาตั้งขึ้น แท้จริงแล้วต้องให้ชุมชนมีกิจกรรม และวิธีดำเนินการของตนเอง ในชุมชน องค์การอนามัยโลก (WHO) (1978 : 11) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนคือ การที่กลุ่มของประชาชนก่อให้เกิดการรวมตัวที่สามารถจะกระทำการตัดสินใจใช้ทรัพยากร และมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่กระทำโดยกลุ่ม นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527 : 183) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ ของบุคคลใน

สถานการณ์กลุ่ม ซึ่งเป็นเหตุเร้าให้กระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น กับทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2529 : 1-2) อธิบายว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึงการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกสังคม ในการมีส่วนร่วมประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปการตัดสินใจในการ กำหนดชีวิตของตนเอง นอกจากการพัฒนาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมจะต้องยึดแนวทางปฏิบัติ

3 ประการ ได้แก่ 1. ต้องถือว่าชาวบ้านเป็นหลักในการแก้ปัญหา องค์กรภายนอกเป็นเพียงตัวกระตุ้นส่งเสริม และสนับสนุนเท่านั้น 2. กิจกรรมการพัฒนาต้องเริ่มจากพื้นฐานของชุมชน กล่าวคือ วิถีชีวิตที่ดำรงอยู่ในชุมชนทั้งในอดีตและปัจจุบัน การยึดยึดกิจกรรมการพัฒนาซึ่งกำหนดตามกรอบความคิดของคนภายนอก นอกจากจะไม่นำไปสู่การมีส่วนร่วมที่แท้จริงแล้ว ยังเป็นการทำลายศักยภาพการแก้ปัญหาของชุมชน สร้างลักษณะขาดความมั่นใจในตนเองและปม การพึ่งพอลังภายนอก 3. ปัญหาบางอย่างระดับการรับรู้ของชุมชน อาจมีข้อจำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงครอบคลุมถึงการกระจายสื่อสารข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางด้านการรับรู้ของประชาชน และ ไวท์ (White, อ้างถึงในปริศนา โกลละสุด , 2534 : 10) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 4 มิติ คือ มิติที่ 1 คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่า อะไรควรทำและทำอย่างไร มิติที่ 2 คือ การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา การลงมือปฏิบัติตามที่ตัดสินใจ มิติที่ 3 คือ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน มิติที่ 4 คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการมีส่วนร่วมของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงบทบาทในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชุมชนใน ระดับต่างๆ เช่น ท้องถิ่นของตน หรือกิจการทางการบริหารของภาครัฐ อย่างเปิดเผย และเต็มความสามารถทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้สึก โดยมีพื้นฐานมาจากความเป็นเจ้าของ มีผลประโยชน์ร่วมในสิ่งที่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ราไพพรรณ แก้วสุริ ยะ (อ้างถึงในสุนันทา จันทวารา , 2545 : 12-13) กล่าวว่าการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ว่าชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการหรือการพัฒนา เพราะทุกคนในชุมชนเป็นผู้มีส่วนได้และส่วนเสียผลประโยชน์ (Stakeholder) จึงควรจัดตั้งคณะทำงานซึ่งจะต้องพิจารณาขอบเขตบทบาท หน้าที่ พันธ ะ การกิจของกลุ่มตามกฎหมายภายใต้องค์กรปกครองท้องถิ่น และการทำงาน

อย่างไรให้สอดคล้องกัน ซึ่งสามารถจัดการได้ดังนี้ 1. ร่วมพิจารณากิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งต้องได้รับการยอมรับของประชาชนในพื้นที่ และแต่ละกิจกรรมต้องไม่เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ประเพณี สังคม และวัฒนธรรมสามารถรักษาความเป็นอัตลักษณ์ไว้ได้ 2. ร่วมกันกำหนดแผนงานและกฎระเบียบ ซึ่งคณะทำงานในท้องถิ่นต้องมีการประชุมร่วมกันวางแผนการตลาด แผนปฏิบัติการ แผนพัฒนา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น และรวมถึงการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้วย 3. ร่วมบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมต่อการจัดการนี้นับได้ว่าองค์การท้องถิ่นอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จะต้องมีส่วนได้รับผลประโยชน์ทั้งในทางตรงและทางอ้อม เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าพื้นที่จำหน่ายสินค้า หรือบุคลากรในท้องถิ่นมีอาชีพเป็นลูกหาบ เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เป็นต้น 4. ร่วมประเมินผลและแก้ไขปัญหาเพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานอย่างยั่งยืน ผู้รับผิดชอบจัดการจะต้องร่วมกันประเมินผล ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกันแก้ไขปัญหาเพื่อฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ นรินทร์ แก้วมีศรี (อ้างในสุนันทา จันทารุ, 2545 : 9-10) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม นั้นถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา ซึ่งจะเห็นได้ว่ากิจกรรมใดก็ตามหากประชาชนไม่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและลงมือดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองแล้ว กิจกรรมนั้นอาจจะไม่สำเร็จและดำรงอยู่ได้ แต่ถ้าหากว่าประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจถึงกระบวนการอย่างถ่องแท้ จะสามารถมองเห็นผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน ทั้งยังได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอจนเกิดความตระหนักในปัญหาของตนเอง และค้นหาทางแก้ไขเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจนเกิดการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการอย่างแท้จริง ดังนั้น จึงแบ่งลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการทุกกระบวนการ ตั้งแต่ ร่วมทำการศึกษาค้นคว้าปัญหา การร่วมคิดและหาวิธีแก้ปัญหา ร่วมวางแผนนโยบาย หรือแผนงานหรือโครงการ ร่วมตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ร่วมปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนงานให้บรรลุตามผลที่กำหนดไว้และร่วมควบคุม ติดตามและการประเมินผล

2. การมีส่วนร่วมไม่แท้จริง เป็นการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน โดยเฉพาะเข้าร่วมในการปฏิบัติตามโครงการที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว

หลักการขั้นตอนในทางปฏิบัติของการมีส่วนร่วม มีดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา และร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งถือว่าสำคัญเพราะถ้าชุมชนไม่สามารถรับรู้และเข้าใจในปัญหาด้วยตนเองแล้ว การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ก็ไม่สามารถเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลในชุมชนได้ ดังนั้น บุคคลในชุมชนต้องมาทำความเข้าใจและรับรู้ปัญหา เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรม และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน และดำเนินกิจกรรม กล่าวคือ เมื่อบุคคลในชุมชนได้รับรู้และเข้าใจในปัญหาของตนเองแล้ว ก็จำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะวางแผนและการดำเนินกิจกรรมเพื่อหาแนวทางที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหานั้น รวมทั้งการคัดเลือกแนวทางที่ดีที่สุด เพื่อให้แก้ไขปัญหานั้นได้ถูกต้องและตรงประเด็นปัญหา

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ถึงความเป็นเจ้าของให้เกิดขึ้นกับชุมชน ทำให้มองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

4. การมีส่วนร่วมและการติดตามประเมินผล การดำเนินกิจกรรมใด ๆ ก็ตามแต่ถ้าหากบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการติดตามประเมินผลแล้วจะทำให้บุคคลเหล่านั้นได้ทราบถึงระดับของผลงานที่ตนเองได้ปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในครั้งต่อไป

5. จากแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ลักษณะของการมีส่วนร่วม ซึ่งนักวิชาการต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ สามารถสรุปองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาได้ 4 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการ เสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการและ การปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับและแบ่งปันผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

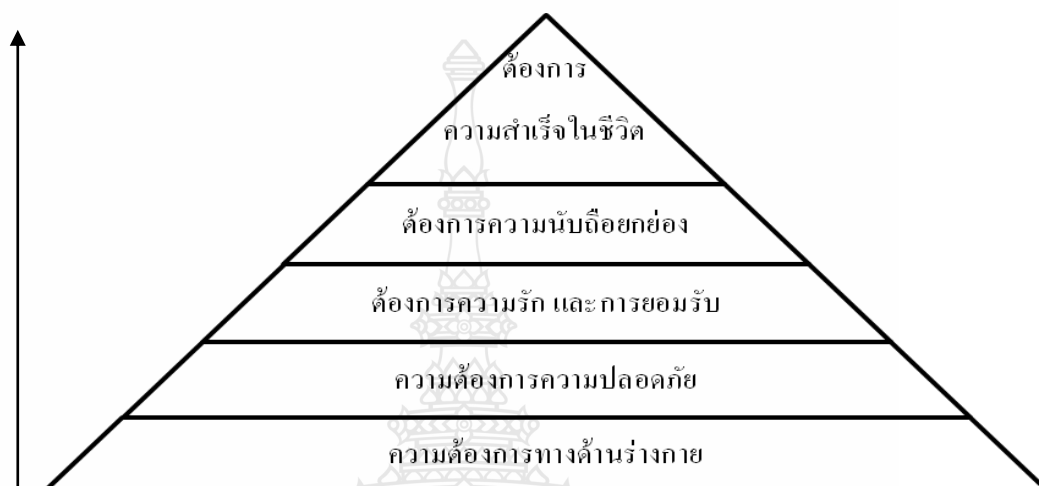
ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory of motivation, สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ และ ภาวนา สายชู, 2554 : 245-247)

สมมุติฐานของทฤษฎีนี้คือ

1. เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการมากมาย และ ไม่มีที่สิ้นสุด
2. สามารถจัดลำดับความต้องการเหล่านั้นตามความสำคัญได้เป็นขั้น ๆ
3. มนุษย์จะแสวงหาความต้องการที่มีความสำคัญหรือความจำเป็นมากกว่าก่อนเสมอ
4. เมื่อได้ในสิ่งที่ต้องการแล้ว ความจำเป็นหรือความต้องการนั้นจะหมดไป

5. จะเริ่มสนใจในความต้องการที่มี ความสำคัญเป็นลำดับรองลงมา ลำดับชั้นของความ ต้องการ หรือความจำเป็น เรียงตามลำดับดังนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological need) เป็นความต้องการพื้นฐานที่ใช้ในการดำรงชีวิต คือ ความต้องการปัจจัยสี่ การพักผ่อน
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety need) ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ มีความมั่นคงในชีวิต ปลอดภัยจากโรคภัย ไข้เจ็บ ได้รับความคุ้มครอง
3. ความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and belongingness need) ทั้งในแง่ของผู้รับ และผู้ให้ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ
4. ความต้องการความนับถือยกย่อง และสถานะจากสังคม (Esteem and status need) ทั้งจากตนเอง และบุคคลอื่นในสังคม ต้องการมีชื่อเสียง มีฐานะ ทางสังคมที่ดี มีคนนับหน้าถือตา เป็นคนรู้จักในวงสังคม มีศักดิ์ศรี
5. ความต้องการประสบความสำเร็จสูง สุดในชีวิต (Self-actualization need) เป็นความต้องการที่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล เป็นความฝันสูงสุดที่ต้องการให้ไปถึง

จากทฤษฎีความต้องการ ของ มาสโลว์ จะเห็นได้ว่าการที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมนั้น จำเป็นต้องเข้าใจถึงธรรมชาติ แห่งความต้องการของตัวบุคคลอย่างถ่องแท้ ดังนั้น การที่บุคคลต้องการการมีส่วนร่วม นั้น บุคคลเหล่านั้นต้องมีพร้อมและเท่าเทียมในเรื่องปัจจัยสี่ มีความปลอดภัยในการอยู่อาศัย มีการยอมรับในกลุ่มตำบลเดียวกัน สิ่งเหล่านี้จะให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ และความพร้อมที่จะสร้างความร่วมมือมากยิ่งขึ้น

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการจัดการการท่องเที่ยว

แนวความคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นแนวคิดที่ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนรู้จักวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ที่ตนเองเป็นอยู่และพร้อมจะเปลี่ยนแปลงเมื่อจำเป็น กระบวนการพัฒนาที่จะเกิดไปด้วยความสมัครใจปราศจากการบังคับ ประชาชนจะมีบทบาทหลักในการพัฒนาสามารถพัฒนาและพึ่งตนเองได้ และผลแห่งการพัฒนายังจะตกอยู่กับประชาชนในชุมชนนั่นเอง และการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการปูพื้นฐานให้มีการสร้างประชาธิปไตยขึ้นในชุมชนได้อย่างมั่นคง

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 : 28) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนทางการท่องเที่ยวไว้ว่า การสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยที่ชุมชนท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์และมีรายได้จากการท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน แต่ไพรัตน์ เจริญรินทร์ (อ้างถึงใน อนรรักษ์ ปัญญาวัฒน์ , 2539 : 9) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาจะต้องเกี่ยวกับ การร่วมศึกษาปัญหา สาเหตุ และความต้องการของชุมชน การร่วมคิดสร้างรูปแบบการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชน การร่วมกำหนดทิศทาง แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ การร่วมบริหารงานตามขีดความสามารถ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555 : 45-46) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัวและเกิดความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพการแข่งขัน และให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติโดยผ่านกลไกการมีส่วนร่วมทั้งในภาครัฐส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้สิทธิชุมชนในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติและมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งสิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วม กับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งหมายถึงชุมชนย่อมมีสิทธิในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและสาธารณประโยชน์ร่วมกับ ธรรมชาติบาลภาครัฐ ดังนั้น ภาครัฐควรเร่งบทบาทในการ สร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีต

ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติตลอดจนพัฒนามาตรฐานในการให้บริการตลอดจนบุคลากรที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวในภาคชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและการเปิดการค้าเสรีอาเซียน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมแสดงบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายชุมชนและแบ่งปันความรู้และเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างชุมชน โดยเฉพาะการติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน ของภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จะเป็นแรงผลักดันให้ภาคการเมือง ภาครัฐ เอกชน ดำเนินการบริหารจัดการควบคุมดูแลและใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยใช้กลไกกระบวนการ แผนชุมชน สร้างการบูรณาการและความเชื่อมโยงกับแผนท้องถิ่นและแผนระดับต่าง ๆ โดยกระบวนการแผนชุมชนจะเป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ให้ชุมชนรู้จักตนเอง รู้จักชุมชน ทุนทางสังคม ตลอดจนทรัพยากรที่มีอยู่ สามารถจัดการตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนาได้ ส่งผลให้ชุมชน ครอบครัว และคนในครอบครัวสามารถดำรงชีวิตได้ อย่างมีความสุข ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมตลอดทั้งสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาในพื้นที่ในกระบวนการจัดทำแผนชุมชน และเชื่อมโยงให้เกิดการบูรณาการกับแผนท้องถิ่นและแผนในลำดับที่สูงกว่า อาทิ แผนจังหวัด กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2540) (อ้างในกรราเดช พยัฆวิเชียร , 2543 : 5) ได้กล่าวถึงหลักการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน 10 หลักการ คือ

1. Using Resource Sustainable การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญและเป็นแนวทางการทำธุรกิจในระยะยาว
2. Reducing Over-consumption and Waste การลดการบริโภคมากเกินไป และการลดของเสีย จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องทำลายในระยะยาวและเป็นการเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยว
3. Maintaining Diversity การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว และช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
4. Integrating Tourism in to Planning การประสานงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับกรอบแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อม จะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว

5. Supporting Local Economy การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาด้านราคา และคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกัน สิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลายอีกด้วย

6. Involving Local Communities การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของท้องถิ่นในสาขาการท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่สร้างผลตอบแทนแก่ประชาชนและสิ่งแวดล้อมโดยรวม แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวอีกด้วย

7. Consulting Stakeholders and Public การปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ ระหว่างผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น องค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นในการที่จะร่วมงานไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมแก้ปัญหาและลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน

8. Training Staff การฝึกอบรมบุคลากร โดยสอดแทรกแนวคิดและวิธี ปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับ จะช่วยยกระดับการบริการการท่องเที่ยว

9. Marketing Tourism Responsible การตลาดที่จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารอย่างพร้อมมูลจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและเคารพในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว และจะช่วยยกระดับความพอใจของนักท่องเที่ยวด้วย

10. Undertaking Research การวิจัยและการติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต่อการช่วยแก้ปัญหา และเพิ่มผลประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และนักลงทุน

และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ประกอบด้วย

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค ควรส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจังก่อนการพัฒนาสู่การท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่างค่อยเป็นค่อยไป

2. การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น (Local Participation) ควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โครงการต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่

3. ขอบเขตของการพัฒนาการท่องเที่ยว (Scale of Tourism Development) ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยให้ความสำคัญกับขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งนี้ควรพยายามผลักดันให้การท่องเที่ยวได้รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่นั้น ๆ

4. การใช้วัสดุและผลผลิตจากท้องถิ่น (Local Product) ควรสนับสนุนการใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นในการก่อสร้าง ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากผลผลิตต่าง ๆ ของคนท้องถิ่นซึ่งจะช่วยลดผลการค้ากับต่างประเทศได้ทางหนึ่ง และเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย

5. การกระจายรายได้ (Income Distribution) การพัฒนาการท่องเที่ยวควรเป็นรูปแบบที่จะนำรายได้เข้าท้องถิ่นนั้นให้มากที่สุดเพื่อประโยชน์ระยะยาวของชุมชน

6. การจ้างงาน (Employment) คุณภาพของงานสำหรับประชาชนในท้องถิ่นควรเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว กล่าวคือ มุ่งส่งเสริมรูปแบบของงานที่มีความน่าสนใจและได้รับผลตอบแทนสูง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539 : 12-13) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญที่สุดของการพัฒนาการท่องเที่ยว นั้น คือความพยายามที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะพิจารณาได้จากองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. ต้องดำเนินการในเรื่องขอบเขตความสามารถของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการด้านการท่องเที่ยว

2. ต้องตระหนักต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการด้านการท่องเที่ยว

3. ต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

4. ต้องชี้้นำตามความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและประชาชนในชนบทท่องเที่ยว บริชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2538 อังในอิตียา อุทิศผล, 2542 : 22) ได้ให้หลักการสำคัญของการพัฒนาแบบยั่งยืน โดยมองจากมิติที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม การพัฒนาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมพื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ความยั่งยืนทางสถาบัน การตัดสินใจของชุมชนและการจัดตั้งองค์การสังคมต้องสอดคล้องกับหลักนิเวศวิทยาท้องถิ่น

3. การมีส่วนร่วม การพัฒนามาจากข้างล่างโดยให้ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิ์ในการจัดการทรัพยากรของตนเอง

4. ความยุติธรรมทางสังคม ความมั่นคงของการดำรงชีวิตต้องครอบคลุมกลุ่มชนผู้ยากไร้ในปัจจุบันและคนรุ่นหลังในอนาคตอันยาวไกล

ภักดี รัตนผล (2543 : 6-8) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ท้องถิ่น ชุมชน และภาคเอกชนในทิศทางปัจจุบันและในอนาคต ควรเป็น ในลักษณะที่ภาครัฐเป็นหน่วยสนับสนุนโดยให้ท้องถิ่น ชุมชน และภาคเอกชนเป็นหน่วยงานดำเนินการบริหารจัดการ ภายใต้วัตถุประสงค์ร่วม คือ การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีเหตุผลสนับสนุน ใน 4 ประการ คือ

1. ตามข้อบัญญัติรัฐธรรมนูญ ในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ และความรู้สึกในความเป็นเจ้าของต่อทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง
3. จากข้อกำหนดและแนวทางในการกระจายอำนาจในการจัดการงบประมาณ และการคลัง จากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคลงสู่ท้องถิ่น อันจะส่งผลให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะดูแลและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง
4. จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่าคนในท้องถิ่นจะมีความรู้สึกรักและหวงแหนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ มีดังนี้ คือ การจัดศูนย์บริการข้อมูล การท่องเที่ยว การจัดเก็บค่าบริการนักท่องเที่ยว การจัดบริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม โดยกลุ่มแม่บ้านในท้องถิ่น การจัดรถบริการนำเที่ยวแบบพื้นบ้าน การจัดการด้านการดูแลรักษาความสะอาด การบริการห้องน้ำ และสถานที่จอดรถ การจัดทำป้ายชื่อ แสดงข้อมูล แหล่งท่องเที่ยว การจัดทำนำสินค้าของท้องถิ่นและชุมชน การสนับสนุนงบประมาณจากท้องถิ่นในการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว นั้น โดยสรุปการมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การพัฒนาความสามารถหรือศักยภาพของประชาชนต่อการดูแลและการจัดการกับทรัพยากรที่มีให้ชุมชน ตลอดจนจนถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงในพื้นที่ของตนด้วย ได้แสดงให้เห็นว่า การท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่พึงประสงค์ของชุมชน ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการและประโยชน์จะกลับไปสู่ชุมชนโดยตรง

จากการประมวลแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม รวม ลักษณะของการมีส่วนร่วมซึ่งนักวิชาการต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ สามารถกำหนดมิติหรือองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการและการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับและแบ่งปันผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ งามไพพรรณ แก้ว

สุริยะ และนรินทร์ แก้วมีศรี มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาเฉพาะอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการการท่องเที่ยว ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแง่มุมต่างๆ กัน ได้แก่ กฤษณา ยะการ (2543) ได้ทำการศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ของประชาชนตำบลแม่ทราบ อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนตำบลแม่ทราบมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวไม่แต่ แตกต่างกัน แต่ประชาชนคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวแตกต่างกัน วีระชัย มงคลพันธ์ (2542) ได้ทำการศึกษา ความต้องการและความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นในการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง อำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน พบว่าประชาชนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีความต้องการเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยวธรรมชาติ แต่ประชาชนท้องถิ่น เหล่านั้นส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ด้านสถานที่ท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง และยังขาดความพร้อมด้านเงินทุนและทรัพยากรที่ใช้ประกอบการให้บริการด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่าประชาชน ในท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้บริการด้านพาหนะรับ-ส่ง นักท่องเที่ยว ไม่ต้องการให้บริการที่พักแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงไม่ต้องการจัดบริการขายอาหาร และเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนท้องถิ่น ไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว พนิดดา สิงห์ครา (2544) ศึกษาศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ บ้านห้วยอี ตำบลปลู้ง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นักท่องเที่ยวจะพักแรมในชุมชนเสมือนเป็นสมาชิกในครอบครัวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เรียนรู้วัฒนธรรมชุมชนแห่งนี้ดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวมากกว่า 4 ปีแล้ว สามารถสร้างรายได้ให้สมาชิก 200-600 บาท/เดือน ซึ่งเป็นที่พอใจของชุมชน เพราะ ะทรัพยากร วัฒนธรรม วิถีชีวิต ถูกรักษาไว้ภายใต้การจัดการท่องเที่ยว กนกอร รัตนอุดมสวัสดิ์ (2545) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมทองคำ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย พบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมทองคำ มีความเสื่อมโทรมอย่างมากทั้งด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม จึงมีความต้องการที่จะฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว สามเหลี่ยมทองคำให้ดีขึ้นที่จะเพิ่มจำนวนประชากรนักท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้ ความเป็นอยู่ ความ

มั่นคงในชีวิตและครอบครัวที่ดีขึ้น และ วิไลภรณ์ ชันติสิทธิ์ (2541) ได้ให้ทรรศนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ทรรศนะของเกษตรกรเกี่ยวกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ ทรรศนะเกี่ยวกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางศิลปวัฒนธรรม เชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ของชุมชนเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว เช่น การจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ใช้ธรรมชาติเป็นพื้นฐาน ต้องร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้องออกแบบวางแผน จัดขอบเขตพื้นที่การท่องเที่ยวอย่างชัดเจน เกษตรกรเห็นว่าศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนประเพณีของเผ่าเป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่ควรได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ตลอดไป เกษตรกรต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เพื่อเกิดพลังและฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ตลอดไป เกษตรกรต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เพื่อเกิดพลังและจิตสำนึกในการปกป้องฟื้นฟูทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ เกษตรกรควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้และทักษะในการผลิตของที่ระลึกเป็นเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนของตนเอง และท้ายที่สุดเกษตรกรเห็นด้วยว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีผลทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดรายได้เสริมนอกเหนือจากอาชีพหลัก ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่องอย่างสัมพันธ์กันกับวัฒนธรรมชุมชน

ตารางงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2.1 ตารางสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ผู้วิจัย	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว			
	ด้านการเสนอความคิดวางแผน และตัดสินใจ	ด้านการปฏิบัติการ	ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์	ด้านการติดตามและประเมินผล
กฤษฎา ษะการ (2543)	✓		✓	
วีระชัย มงคลพันธ์ (2542)		✓	✓	
พนิตดา สิงห์ครา (2544)	✓	✓	✓	✓
กนกอร รัตนอุดมสวัสดิ์ (2545)	✓	✓	✓	✓
วิไลภรณ์ ชันติสิทธิ์ (2541)	✓			

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ เป็นที่รู้จัก และสร้างเสริมความเป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่น เพื่อ

สร้างเสริมความมั่นคงในท้องถิ่นและครอบครัว ในส่วนสำคัญในการดำเนินการทำงานวิจัย เนื่องด้วยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นั้นสามารถนำมาเป็นตัวอย่างและแนวทางในการทำงานวิจัย และที่สำคัญในการนำข้อมูลต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้แล้วรูปแบบต่าง ๆ ในการทำวิจัยนั้นสามารถที่จะนำมาเป็นตัวอย่างในการรายงานทางการวิจัย รวมไปถึงการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงกับท้องถิ่น หน่วยงาน จังหวัด และอื่น ๆ อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาเฉพาะอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามากำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย และได้แบ่ง ขั้นตอนออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือทำการค้นคว้าอิสระ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการ ศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรอาศัยในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา และตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี มีจำนวนทั้งสิ้น 19,907 คน (จังหวัดสิงห์บุรี, 2555 กุมภาพันธ์ 25)

1.1 ตำบลห้วยชัน	จำนวน 5,038 คน
1.2 ตำบลทับยา	จำนวน 3,983 คน
1.3 ตำบลอินทร์บุรี	จำนวน 10,886 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) ใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง (สุวริย์ สิริโกคาภิรมย์ 2546 : 129-130)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ศึกษา
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมได้ซึ่งกำหนดค่าให้เท่ากับ 0.05

$$n = \frac{19,907}{1 + 19,907(0.05)^2}$$

$$= 392.12$$

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่าง = 393 คน แต่ขอปรับใช้เพิ่มขึ้นเป็น 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

เพื่อให้มีการกระจายของกลุ่มตัวอย่างไปทุกตำบล จึงใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนแต่ละตำบล ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างวิจัย

ที่	พื้นที่ตำบล	จำนวน (คน)	
		ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง(n)
1	ตำบลห้วยชัน	5,038	101
2	ตำบลทับยา	3,983	80
3	ตำบลอินทร์บุรี	10,886	219
		19,907	400

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ภูมิศึกษาเฉพาะอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามแบบตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (Numerical Rating Scales) ลักษณะคำถาม

ประกอบด้วยข้อความที่เป็นการให้ความสำคัญต่อบัณฑิตในแต่ละด้านโดยในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยผู้ค้นคว้าอิสระกำหนดน้ำหนักของคะแนน ดังนี้ (สุวริย์ศิริ โภคาภิรมย์, 2546 : 139 -140)

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วมมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ดังนั้นเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายระดับคะแนนวัดการมีส่วนร่วมของประชาชนอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี (หทัยรัตน์ เศษศักดิ์ดา, 2553 : 63)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21-5.00 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-4.20 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61-3.40 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81-2.60 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.80 หมายถึงระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended) เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในอภิปรายผล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ค้นคว้าอิสระสร้างขึ้น โดยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า จากเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

2. กำหนดกรอบแนวคิด และขอบเขตของคำถามในการวิจัยให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและความสำคัญของการวิจัย โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณาและตรวจสอบ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะมาแล้ว ผู้ค้นคว้าอิสระได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้ค้นคว้าอิสระ ได้นำแบบสอบถามฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง ความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องใน

สำนวน ภาษา หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและตรวจสอบ แล้ว ผู้ค้นคว้าอิสระ ได้นำมา
ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและทำการปรับปรุงแก้ไข

5. แบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงเรียบร้อยแล้วจำนวน 30 ชุด นำไปทำการทดสอบ
(Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถาม ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยค่าความเชื่อมั่นต้องได้ค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป
จากการทดสอบแล้วพบว่า Alpha ของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ .976 ซึ่งสามารถแยก
รายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงค่า Alpha ของแบบสอบถาม

การทดสอบรายด้าน	ค่า Alpha
ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ	0.933
ด้านการดำเนินการและปฏิบัติการ	0.904
ด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์	0.882
ด้านการติดตามและประเมินผล	0.939

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมจากการขอความร่วมมือจากประชาชน อำเภอ
อินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้
แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการรวบรวมข้อมูลจากวารสาร ตำรา
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอินเทอร์เน็ต

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

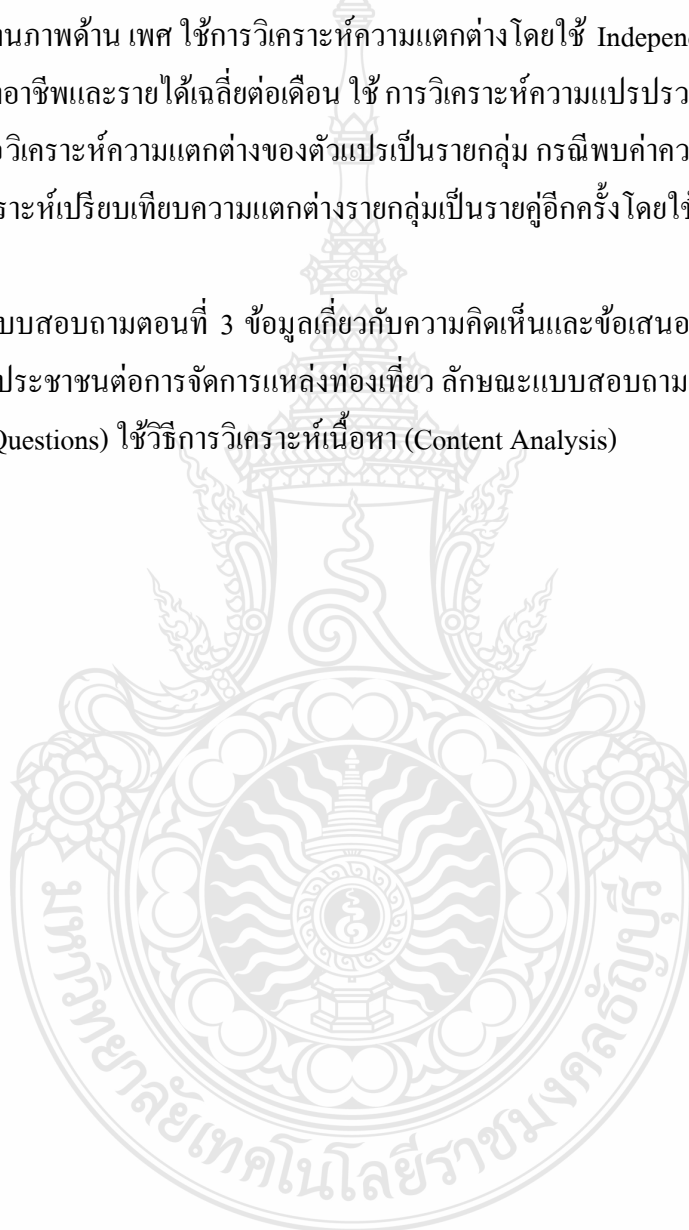
ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
ซึ่งมีการประมวลข้อมูลเป็นขั้นตอน คือหลังจากตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้แปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกหสลงเครื่องคอมพิวเตอร์

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะ
แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการหาค่าถี่ (Frequency) แล้วสรุป
สรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)

3. เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพด้าน เพศ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ Independent t-test สำหรับอายุ ระดับการศึกษาอาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม ผู้วิจัย วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้ Least Significant Difference

4. แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Questions) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ภูมิศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ค้นคว้าอิสระได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกทั้งสองของคะแนน (Mean of Squares)
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแปรผัน
LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณสำหรับการทดสอบความแตกต่าง (Least Significant Difference)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
r	แทน	ค่าสหสัมพันธ์
P	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติว่าปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐาน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (95 เปอร์เซ็นต์)
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (99 เปอร์เซ็นต์)

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการทำการสอบถามประชาชนในตำบลทับยา ตำบลห้วยชัน และตำบลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งการนำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม ซึ่งนำเสนอในรูปแบบตาราง และรูปภาพ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งนำเสนอในรูปแบบตาราง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งนำเสนอในรูปแบบของตาราง โดยใช้สถิติเชิงอนุมานมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

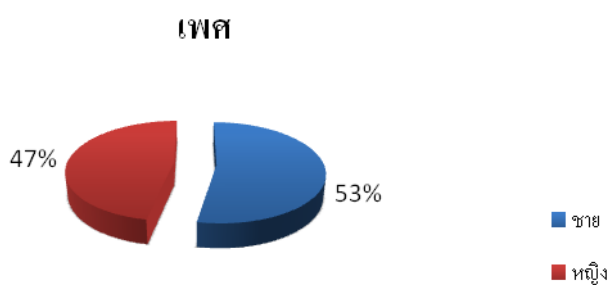
สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample t-test และ One- way ANOVA (F-test)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	212	53.00
2. หญิง	188	47.00
รวม	400	100.00

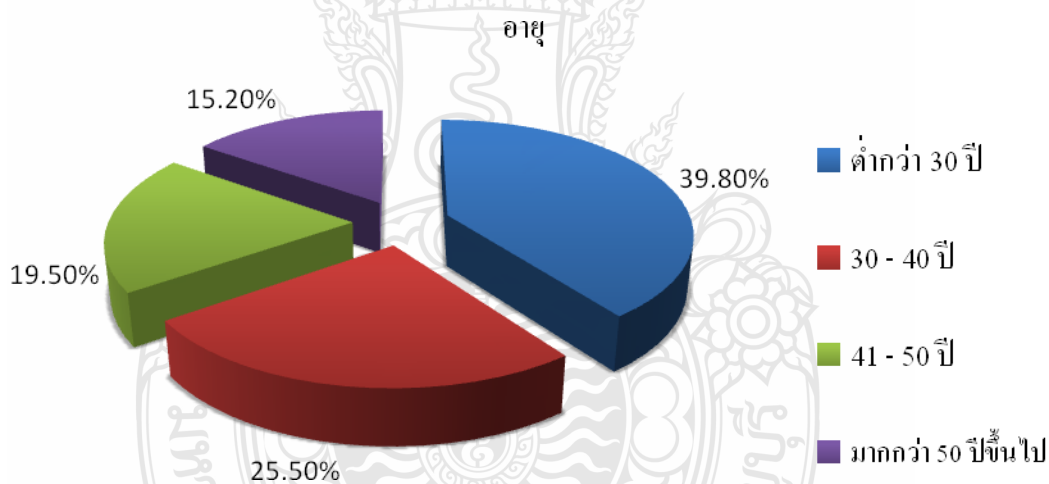
ภาพที่ 4.1 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านเพศ

จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า

เป็นเพศชายจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 และเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
1. ต่ำกว่า 30 ปี	159	39.80
2. 30 - 40 ปี	102	25.50
3. 41 - 50 ปี	78	19.50
4. มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	61	15.20
รวม	400	100.00

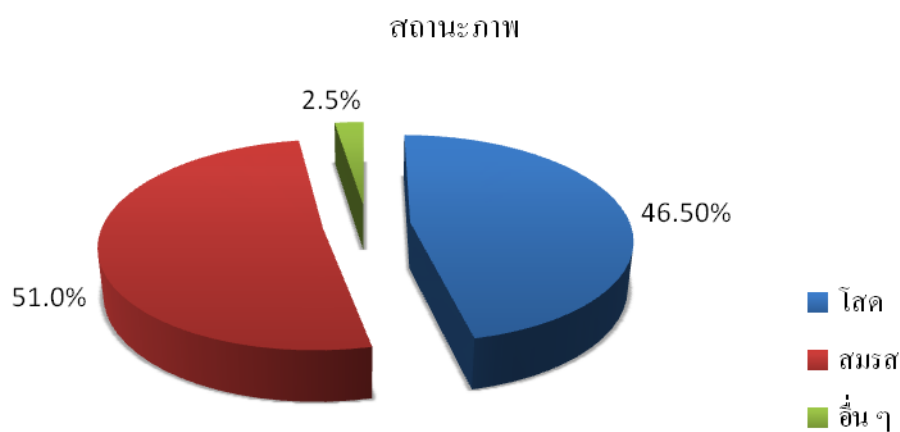

ภาพที่ 4.2 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านอายุ

จากตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.2 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามอายุ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน พบว่าอายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 อายุ 30 - 40 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี รองมาคือ มีอายุ 30 - 40 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะภาพ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
1. โสด	186	46.50
2. สมรส	204	51.00
3. อื่น ๆ	10	2.50
รวม	400	100.00

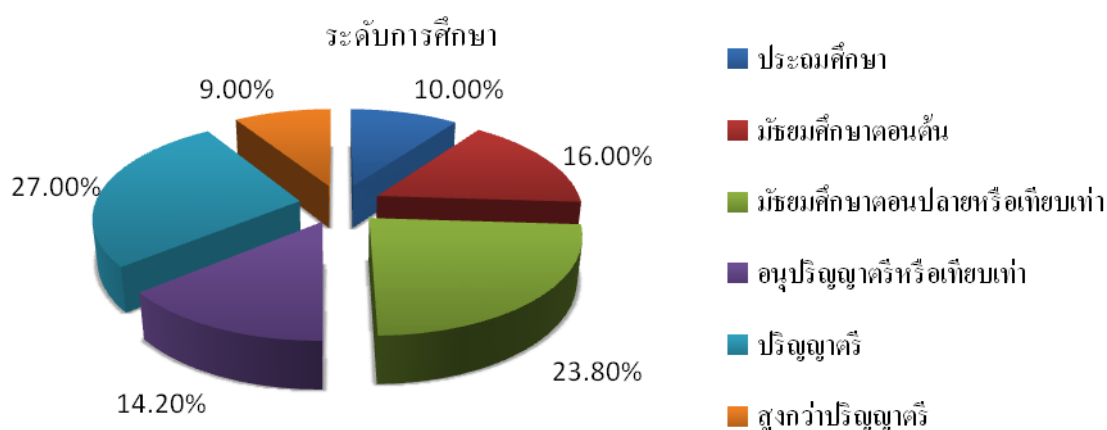

ภาพที่ 4.3 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านสถานะภาพ

จากตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.3 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามสถานภาพ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า สถานภาพโสด มีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 สถานภาพสมรส จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 สถานภาพอื่น ๆ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองมาคือ สถานภาพโสด และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ มีสถานภาพอื่น ๆ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษา	40	10.00
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	64	16.00
3. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	95	23.80
4. อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	57	14.20
5. ปริญญาตรี	108	27.00
6. สูงกว่าปริญญาตรี	36	9.00
รวม	400	100.00

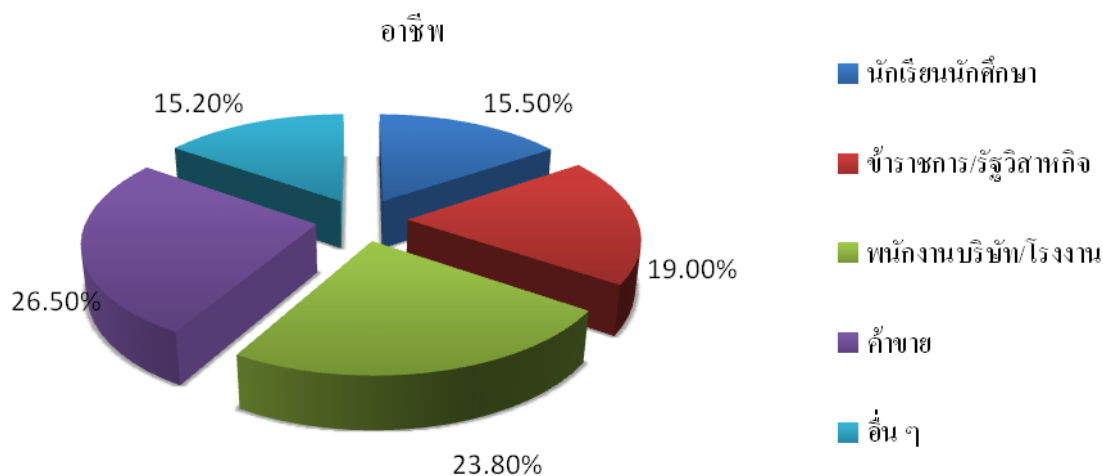
ภาพที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.4 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน พบว่ามีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 การศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่

มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองมาคือ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และ ผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ ระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
1. นักเรียน/นักศึกษา	62	15.50
2. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	76	19.00
3. พนักงานบริษัท/โรงงาน	95	23.80
4. ค้าขาย	106	26.50
5. อื่น ๆ	61	15.20
รวม	400	100.00

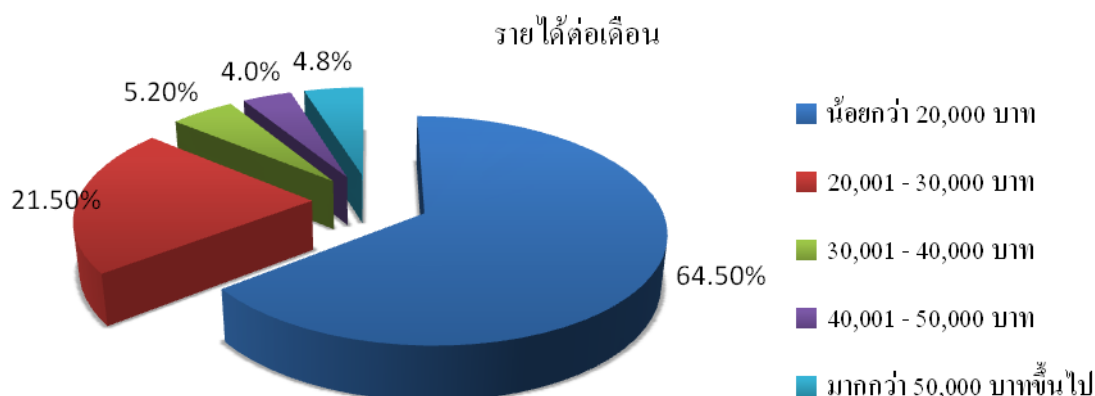
ภาพที่ 4.5 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านอาชีพ

จากตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามอาชีพ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่าประกอบอาชีพนักเรียน /นักศึกษา มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ข้าราชการ /รัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 76 คิดเป็นร้อยละ 19.00 พนักงานบริษัท/โรงงาน มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80

ค้าขาย มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 อื่น ๆ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพ ค้าขาย รองมาคือ พนักงานบริษัท / โรงงาน และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1. น้อยกว่า 20,000 บาท	258	64.50
2. 20,001 - 30,000 บาท	86	21.50
3. 30,001 - 40,000 บาท	21	5.20
4. 40,001 - 50,000 บาท	16	4.00
5. มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	19	4.80
รวม	400	100.00

ภาพที่ 4.6 แสดงค่าร้อยละของสถานะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากตารางที่ 4.6 และภาพที่ 4.6 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้คือ 400 คน พบว่ารายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รายได้ 20,001 - 30,000 บาท มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 รายได้ 30,001 - 40,000 บาท มีจำนวน 21 คน คิดเป็น

ร้อยละ 5.20 รายได้ 40,001 - 50,000 บาท มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 4.00 รายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ไม่น้อยกว่า 20,000 บาท รองมาคือ 20,001 - 30,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ รายได้ 40,001 - 50,000 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งนำเสนอในรูปแบบตาราง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล

โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์แปรผลข้อมูลดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21-5.00	หมายความว่า	ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-4.20	หมายความว่า	ระดับการมีส่วนร่วมมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61-3.40	หมายความว่า	ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81-2.60	หมายความว่า	ระดับการมีส่วนร่วมน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.80	หมายความว่า	ระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามรายด้าน

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวม	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	แปรผล	ลำดับที่
1. ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจ	2.56	1.04	ส่วนร่วมน้อย	2
2. ด้านการดำเนินการและปฏิบัติการ	2.89	0.93	ส่วนร่วมปานกลาง	1
3. ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์	2.47	0.89	ส่วนร่วมน้อย	3
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	2.34	1.04	ส่วนร่วมน้อย	4
การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวมโดยรวม	2.57	0.86	ส่วนร่วมน้อย	

จากตารางที่ 4.7 แสดงระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นด้านการปฏิบัติการมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 รองมาคือ ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจ ในด้านการแบ่งปันผลประโยชน์และด้านการติดตามและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56, 2.47 และ 2.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจ

ด้านการเสนอความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
การวางแผน และการตัดสินใจ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)				
1. ท่านมีโอกาสในการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน	75 (18.80)	92 (23.20)	121 (30.20)	91 (22.80)	21 (5.20)	2.73	1.16	ส่วนร่วม ปานกลาง	1
2. ท่านเข้าร่วมประชุมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของท่าน	90 (22.50)	112 (28.00)	111 (27.80)	63 (15.80)	24 (6.00)	2.55	1.17	ส่วนร่วม น้อย	2
3. ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะในที่ประชุม	93 (23.20)	111 (27.80)	113 (28.20)	64 (16.00)	19 (4.80)	2.51	1.15	ส่วนร่วม น้อย	4
4. ท่านมีโอกาสเสนอโครงการกิจกรรมของชุมชน	92 (23.00)	117 (29.20)	115 (28.80)	59 (14.80)	17 (4.20)	2.48	1.12	ส่วนร่วม น้อย	5
5. ท่านมีโอกาสยกมือ ลงมติ ให้มีการจัดทำโครงการ หรือ กิจกรรมชุมชน	88 (22.00)	117 (29.20)	115 (28.80)	57 (14.20)	23 (5.80)	2.53	1.15	ส่วนร่วม น้อย	3
ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจโดยรวม						2.56	1.04	ส่วนร่วม น้อย	

จากตารางที่ 4.8 แสดงระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ พบว่า ประชาชนมี ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนมี ระดับความคิดเห็น ท่านมีโอกาสในการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน อยู่ในอันดับปานกลางอันดับหนึ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 รองลงมา คือ ท่านเข้าร่วมประชุมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของท่านมีโอกาสยกมือ ลงมติให้มีการจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมชุมชน ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะในที่ประชุม ท่านมีโอกาสเสนอโครงการ กิจกรรมของชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55, 2.53, 2.51 และ 2.48 เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามด้านการดำเนินการและปฏิบัติการ

ด้านการดำเนินการและ และการปฏิบัติการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปรผล	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)				
1.ท่านได้เข้าร่วม โครงการหรือกิจกรรม ของชุมชนของท่าน	62 (15.50)	81 (20.20)	141 (35.20)	87 (21.80)	29 (7.20)	2.85	1.14	ส่วนร่วม ปานกลาง	3
2. ท่านได้มีส่วนร่วมใน การบริหารการเงินหรือ สิ่งของเพื่อร่วมสมทบ ทุนในการดำเนิน กิจกรรม /โครงการของ ชุมชน	38 (9.50)	70 (17.50)	141 (35.20)	98 (24.50)	53 (13.20)	3.15	1.15	ส่วนร่วม ปานกลาง	2
3. ท่านได้ร่วมแรงใน กิจกรรมของชุมชน	63 (15.80)	97 (24.20)	130 (32.50)	80 (20.00)	30 (7.50)	2.79	1.15	ส่วนร่วม ปานกลาง	4
4. ท่านได้มีโอกาสเป็น คณะกรรมการในการ จัดงานหรือกิจกรรม ของชุมชน	118 (29.50)	95 (23.80)	100 (25.00)	66 (16.50)	21 (5.20)	2.44	1.22	ส่วนร่วม น้อย	5

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านการดำเนินการและ และการปฏิบัติการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปรผล	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)				
5. ท่านปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือมาตรการ ในการดูแลรักษาชุมชน ของท่าน	41 (10.20)	62 (15.50)	128 (32.00)	113 (28.20)	56 (14.00)	3.20	1.17	ส่วนร่วม ปานกลาง	1
ด้านการดำเนินการ และปฏิบัติการโดยรวม						2.89	0.93	ส่วนร่วม ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 แสดงระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านการดำเนินการและปฏิบัติการ พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการและการปฏิบัติการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นด้าน ท่านปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือ มาตรการในการดูแลรักษาชุมชนของท่าน อยู่ในระดับปานกลางมาเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.17 รองลงมา คือ ท่านได้มีส่วนร่วมในการบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อร่วมสมทบทุนในการดำเนินกิจกรรม / โครงการของชุมชน ท่านได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนของท่าน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็น ท่านได้ร่วมแรงในกิจกรรมของชุมชน และท่านได้มีโอกาสเป็นคณะกรรมการในการจัดงานหรือกิจกรรมของชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15, 2.85, 2.79 และ 2.44 เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์

ด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปรผล	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)				
1. ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรมของชุมชน	55 (13.80)	95 (23.80)	156 (39.00)	70 (17.50)	24 (6.00)	2.78	1.08	ส่วนร่วมปานกลาง	2
2. ท่านมีโอกาสดำเนินกิจกรรม / โครงการของชุมชน	43 (10.8)	93 (23.20)	146 (36.50)	93 (23.20)	25 (6.20)	2.91	1.07	ส่วนร่วมปานกลาง	1
3. ท่านได้รับรายได้จากกิจกรรม / โครงการของชุมชน	136 (34.00)	109 (27.20)	102 (25.50)	40 (10.0)	13 (3.2)	2.21	1.12	ส่วนร่วมน้อย	4
4. ท่านมีโอกาสเข้าไปขายสินค้าที่ระลึกในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน	172 (43.00)	96 (24.00)	70 (17.50)	43 (10.80)	19 (4.80)	2.10	1.21	ส่วนร่วมน้อย	5
5. ท่านได้รับผลประโยชน์จากเงินช่วยเหลือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน	115 (28.88)	107 (26.80)	109 (27.20)	55 (13.80)	14 (3.50)	2.37	1.14	ส่วนร่วมน้อย	3
ด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์โดยรวม						2.47	0.89	ส่วนร่วมน้อย	

จากตารางที่ 4.10 แสดงระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์ประชาชนพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

เมื่อพิจารณาราย เป็นรายข้อแล้ว พบว่า ระดับความคิดเห็น ท่านมีโอกาสดำเนินกิจกรรมในกิจกรรม/โครงการของชุมชน อยู่ในระดับน้อยมาเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.91 และค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐานเท่ากับ 1.07 รองมาคือ ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการ /กิจกรรมของชุมชน ท่านได้รับผลประโยชน์ จากเงินช่วยเหลือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ท่านได้รับรายได้จากกิจกรรม/โครงการของชุมชน และท่านมีโอกาสเข้าไปขายสินค้าที่ระลึกในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78, 2.37, 2.21 และ 2.10 เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามด้านการติดตามและประเมินผล

ด้านการติดตามประเมินผล	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปรผล	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)				
1.ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลการใช้จ่ายในกิจกรรม /โครงการสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน	132 (33.00)	99 (24.80)	96 (24.00)	53 (13.20)	20 (5.00)	2.33	1.20	ส่วน ร่วมน้อย	3
2.ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าในกิจกรรม/โครงการของชุมชน	111 (27.80)	97 (24.20)	115 (28.80)	64 (16.00)	13 (3.20)	2.43	1.15	ส่วน ร่วมน้อย	1
3.หน่วยงานของรัฐแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ท่านเป็นผู้ตรวจสอบติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	134 (33.50)	105 (26.20)	92 (23.00)	52 (13.00)	17 (4.20)	2.28	1.18	ส่วน ร่วมน้อย	5
4. ท่านร่วมกับภาครัฐติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานของโครงการ	121 (30.20)	110 (27.50)	104 (26.00)	52 (13.00)	13 (3.20)	2.31	1.13	ส่วน ร่วมน้อย	4

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ผลการติดตามประเมินผล	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปรผล	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)				
5.ติดตามกิจกรรม / โครงการและหาแนวทางในการปรับปรุง	111 (27.80)	112 (28.00)	112 (28.00)	54 (13.50)	11 (2.80)	2.36	1.11	ส่วน ร่วมน้อย	2
ด้านการติดตามประเมินผลโดยรวม						2.34	1.04	ส่วน ร่วมน้อย	

จากตารางที่ 4.11 แสดงระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็น ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าในกิจกรรม /โครงการของชุมชน อยู่ในระดับน้อยมาเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 รองมาคือ ติดตามกิจกรรม /โครงการและหาแนวทางในการปรับปรุง ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลการใช้จ่ายในกิจกรรม /โครงการสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน ท่านร่วมกับภาครัฐติดตามความก้าวหน้า ผลการดำเนินงานของโครงการ และหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ท่านเป็นผู้ตรวจสอบติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36, 2.33, 2.31 และ 2.28 เรียงตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

ด้านเพศ

H_1 : เพศของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Independent t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐาน (H_1) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างเพศที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	เพศ	จำนวน	Mean	S.D.	t	Sig.
ภาพรวม	ชาย	212	2.667	0.907	2.513	0.058
	หญิง	188	2.451	0.801		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ในการทดสอบ พบว่า

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.058 ซึ่งมากกว่า 0.05 คือ ปฏิเสธสมมติฐาน (H_1) หมายความว่า ประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่มีเพศแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านอายุ

H_2 : อายุของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ One - way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน (H_2) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐาน (H_2) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	SS	df	Ms	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	11.137	3	3.712	5.120	0.002**
ภายในกลุ่ม	287.109	396	0.725		
รวม	298.246	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 คือ ขอมรับสมมติฐาน (H_2) หมายความว่า ประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดังนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.14 แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

อายุ		ต่ำกว่า 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
	Mean	2.559	2.330	2.821	2.646
ต่ำกว่า 30 ปี	2.559	-	0.229 (0.035*)	-0.262 (0.027*)	-0.0869 (0.499)
31 - 40 ปี	2.330		-	-0.491 (0.000**)	-0.316 (0.023*)
41 - 50 ปี	2.821			-	0.175 (0.229)
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	2.646				-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 30 ปี มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าอายุ 31 - 40 ปี อายุ 41 - 50 ปี มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าอายุต่ำกว่า 30 ปี อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป และอายุ 41 - 50 ปี มีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าอายุ 31 - 40 ปี

ด้านสถานภาพ

H_3 : สถานภาพของประชาชนชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน (H_3) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐาน (H_3) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างสถานภาพที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	SS	df	Ms	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.969	2	1.984	2.677	0.070
ภายในกลุ่ม	294.277	397	0.741		
รวม	298.246	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.07 ซึ่งมากกว่า 0.05 คือ ปฏิเสธสมมติฐาน (H_3) หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านระดับการศึกษา

H_4 : ระดับการศึกษาของประชาชนในพื้นที่อำเภอ อินทร์บุรีที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน (H_4) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐาน (H_4) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	SS	df	Ms	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.183	5	1.837	2.503	0.030*
ภายในกลุ่ม	289.063	394	0.734		
รวม	298.246	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ One-way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 คือ ยอมรับสมมติฐาน ($H_{1,4}$) หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญา ตรี	
	Mean	2.594	2.360	2.750	2.654	2.560	2.288
ประถมศึกษา	2.594	-	0.234 (0.177)	-0.156 (0.335)	-0.061 (0.732)	0.034 (0.828)	0.306 (0.120)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	2.360	-	-	-0.389 (0.005**)	-0.294 (0.060)	-0.199 (0.141)	0.073 (0.684)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญา ตรี	
	Mean	2.594	2.360	2.750	2.654	2.560	2.288
มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือ เทียบเท่า	2.750			-	0.095 (0.508)	0.190 (0.115)	0.462 (0.006**)
อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	2.654				-	0.095 (0.498)	0.367 (0.045*)
ปริญญาตรี	2.560					-	0.272 (0.100)
สูงกว่าปริญญา ตรี	2.288						-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามีการมีส่วนร่วมมากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ระดับการศึกษานุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการมีส่วนร่วมมากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ด้านอาชีพ

H_5 : อาชีพของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีแตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน (H_5) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐาน (H_5) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	SS	df	Ms	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	27.020	4	6.755	9.838	0.000**
ภายในกลุ่ม	271.226	395	0.687		
รวม	298.246	399			

******มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ One-way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 คือ ยอมรับสมมติฐาน (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/โรงงาน	ค้าขาย	อื่น ๆ	
	Mean	2.936	2.904	2.385	2.424	2.292
นักเรียน/นักศึกษา	2.936	-	0.032 (0.820)	0.551 (0.000**)	0.513 (0.000**)	0.644 (0.000**)
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.904	-	0.519 (0.000**)	0.480 (0.000**)	0.612 (0.000**)	
พนักงานบริษัท/โรงงาน	2.385	-	-	-0.038 (0.744)	0.093 (0.492)	
ค้าขาย	2.424	-	-	-	0.132 (0.323)	
อื่น ๆ	2.292	-	-	-	-	

******มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.19 พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าพนักงานบริษัท/โรงงาน ค้าขาย และอื่นๆ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่า พนักงานบริษัท/โรงงาน ค้าขาย และอื่น ๆ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐาน (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบค่าสถิติความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	SS	df	Ms	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.778	4	0.694	0.928	0.447
ภายในกลุ่ม	295.468	395	0.748		
รวม	298.246	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติ One-way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.447 ซึ่งมากกว่า 0.05 คือ ปฏิเสธสมมติฐาน ($H_{0,6}$) หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน

การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยรวม	-	✓	-	✓	✓	-
<p>✓ มีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05</p> <p>- ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05</p>						

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน และ เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล กับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้ค้นคว้าอิสระได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนที่อยู่ใน ตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา และตำบลห้วยชัน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 400 คน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สรุปว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 30 ปี สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาที่มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพค้าขาย และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

จากการศึกษาความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.56

ด้านการดำเนินการและปฏิบัติการ ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89

ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.47

ด้านการติดตามและประเมินผล ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.34

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐาน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จาก รศ.คณิศร วังวิเศษ เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวกรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นในกลุ่มตัวอย่าง (Probability Sampling) และทำการเก็บข้อมูลแบบง่าย (Sample Random Sampling) ซึ่งให้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53) อายุต่ำกว่า 30 ปี (ร้อยละ 39.80) สถานภาพโสด (ร้อยละ 46.50) มีระดับการศึกษาที่มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 23.80) ประกอบอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 26.50) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่น้อยกว่า 20,000 บาท ร้อยละ (64.50)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เนื่องจาก ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการของการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังคงขาดการร่วมมือในการดำเนินงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เนื่องจาก ประชาชนได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น ยังไม่ทั่วถึง ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ให้มีการประชุมหารือในการพัฒนาพื้นที่ให้ดีขึ้นเป็นประจำ

ด้านการดำเนินการและการปฏิบัติการ พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของประชาชนสามารถทำให้ประชาชนสามารถดำเนินด้านการปฏิบัติการได้พอสมควร เช่น การบริจาคเงินและสิ่งของ การร่วมแรงในการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และการปฏิบัติตัวเองให้อยู่ในกฎระเบียบของชุมชน

ด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์ พบว่าประชาชนมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากประชาชนในพื้นที่มีโอกาสเข้าไปในการจำหน่ายสินค้าที่ระลึกในท้องถิ่น น้อย อีกทั้งรายได้จากกิจกรรมหรือโครงการของชุมชน ส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานของที่เกี่ยวข้องจะเข้ามาแทนประชาชน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดพื้นที่ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าไปในการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ก่อนที่จะพิจารณาคนนอกพื้นที่ และควรให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม/โครงการของชุมชนให้มากกว่านี้

ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย เนื่องจาก ส่วนใหญ่ด้านการติดตามและประเมินผลจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมได้น้อย ดังนั้น หน่วยงานรัฐ /เอกชน ควรที่จะเปิดโอกาสให้มีตัวแทนของประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อที่จะรับรู้และแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดมากขึ้น

จากการศึกษา สรุปได้ว่า ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ ด้านการดำเนินการและปฏิบัติการ ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล ในระดับน้อย จึงสอดคล้องกับ กนกอร รัตนอุดมสวัสดิ์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมทองคำ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ซึ่งพบว่าประชาชนต้องการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมทองคำ ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการค้นหาคำปรึกษา ด้านการวางแผนฟื้นฟู ด้านการปฏิบัติการฟื้นฟู และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามผลงาน อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระชัย มงคลพันธ์ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการและความพร้อมของประชาชนท้องถิ่นในการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่งาม อำเภอสี จังหวัดลำพูน ซึ่งพบว่า ประชาชนท้องถิ่น

ส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าร่วม ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านการเป็นมัลติเพรสก์ แต่แตกต่างกัน ตรงที่ ประชาชนไม่ต้องการมีส่วนร่วมในด้านอื่น ๆ เช่น การร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การเข้าไปจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ฯลฯ เนื่องจากศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกันไป

ส่วนที่ 3 ศึกษาข้อมูลเชิงอนุमानเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการ จัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

อายุที่ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยพบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าอายุ 31 - 40 ปี อายุ 41 - 50 ปี มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป และอายุ 41 - 50 ปี มีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าอายุ 31 - 40 ปี เนื่องจาก อยู่ในวัยกลางคน มีประสบการณ์ การรับรู้ และแรงจูงใจในการมีส่วนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชนให้ดีกว่าเดิมมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ

ระดับการศึกษาต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดย พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวมากกว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่ามีการมีส่วนร่วมมากกว่า ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ระดับการศึกษาอนุปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีการมีส่วนร่วมมากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาจเพราะยังต้องการศึกษา เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น

อาชีพที่ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน โดยพบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวมากกว่าพนักงานบริษัท/โรงงาน ค้าขาย และอื่น ๆ เนื่องจากสามารถรับหน้าที่จากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องได้โดยตรง

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการ จัดการแหล่งท่องเที่ยว ควรจัดการประชาสัมพันธ์ที่ดีและทั่วถึงแก่ประชาชนทุกคน จัดนิทรรศการเชิญ

ชวนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมให้ดีขึ้น และควรจัดตั้งกลุ่มในแต่ละชุมชนเพื่อเสาะหาความต้องการและข้อเสนอแนะโดยตรงจากประชาชน

1. ด้านการดำเนินงานและการปฏิบัติการ ควรจัดให้หัวหน้าชุมชนไปดูงานแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เพื่อมาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของพื้นที่ ให้ดีขึ้น และควรแบ่งงานกันเป็นทีมเพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึง

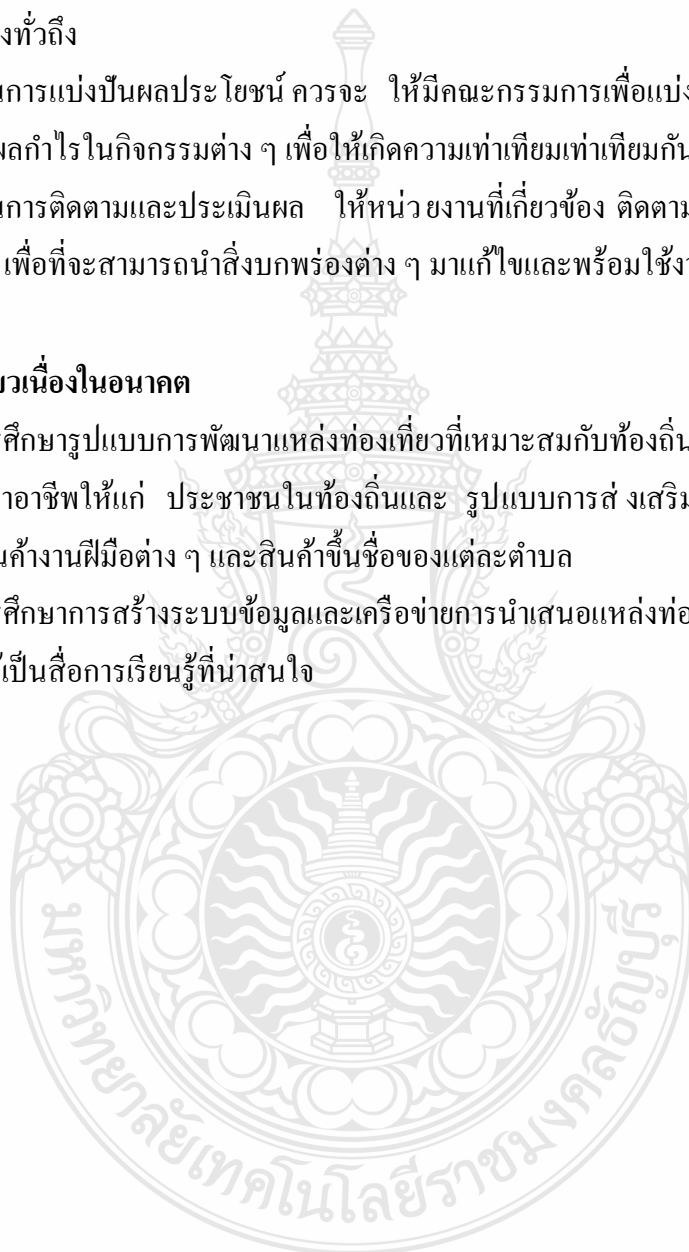
2. ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ ควรจะ ให้มีคณะกรรมการเพื่อแบ่งสัดส่วนในพื้นที่การขายและการแบ่งผลกำไรในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมเท่าเทียมกัน

3. ด้านการติดตามและประเมินผล ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามผลงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อที่จะสามารถนำสิ่งบกพร่องต่าง ๆ มาแก้ไขและพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับท้องถิ่น รวมทั้งแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นและ รูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาฝีมือกลุ่มสินค้าพื้นบ้าน สินค้างานฝีมือต่าง ๆ และสินค้าขึ้นชื่อของแต่ละตำบล

2. ควรศึกษาการสร้างระบบข้อมูลและเครือข่ายการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ พัฒนาพัวพันธ์ . 2543. สถิติอ้างอิงเพื่อการวิจัยทางการศึกษา . พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ :
ภาควิชาประเมินผลการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
- กนกอร รัตนอุดมสวัสดิ์ . 2545. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยม
ทองคำ อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย . การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2552. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย.
- กานดา พูนลาภทวี. 2539. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย. กรุงเทพฯ.
- กฤษฎา ยะการ. 2543. ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน
ตำบลแม่ทราย อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จังหวัดสิงห์บุรี. 2555. “ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : <http://www.singburi.go.th>, [25 กุมภาพันธ์ 2555]
- จังหวัดสิงห์บุรี. 2555. “ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://singburi.nso.go.th>, [25 กุมภาพันธ์ 2555]
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภ
การพิมพ์.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. 2542. การวางแผนและพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูศรี วงษ์รัตน์. 2541. สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติธีร์ ชูชาติ และคณะ. 2538. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในมณฑลยูนนาน : ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใน
นครคุนหมิง เมืองยูนนาน และเมืองกลุซี. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์โสภณการพิมพ์.

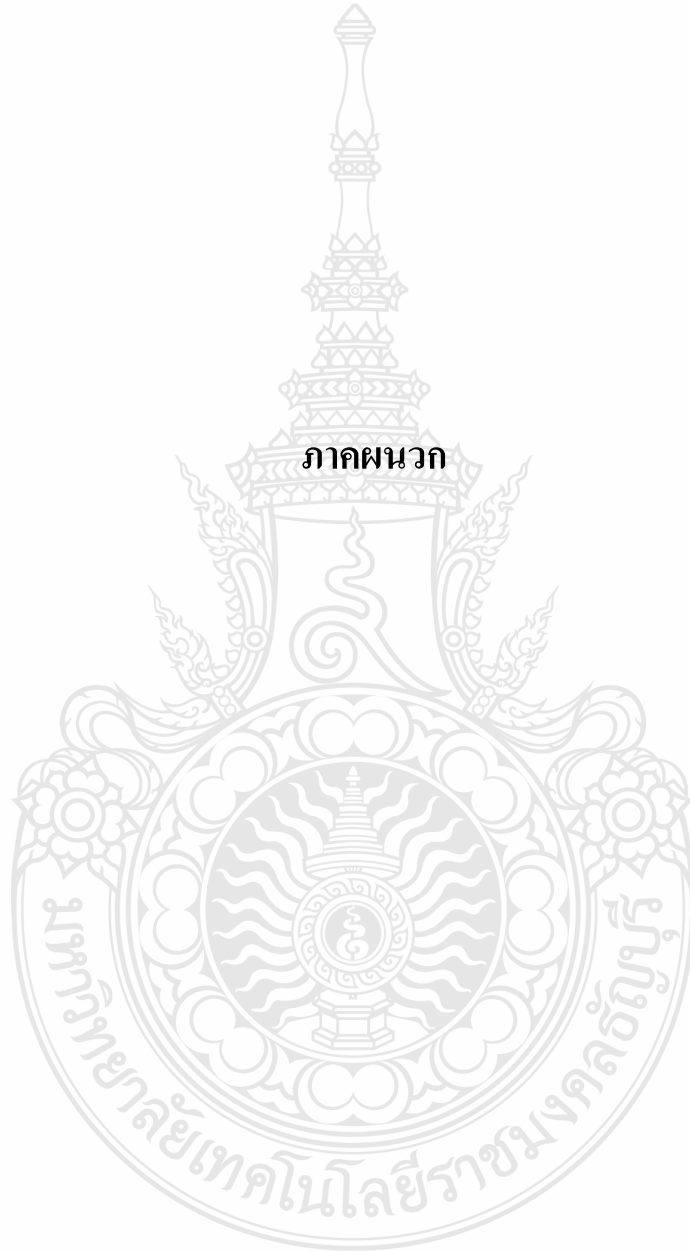
บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธานีินทร์ ศิลป์จารุ. 2553. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 11).
กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญ บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชน : นโยบายและกลวิธี. นครปฐม: ศูนย์
ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ์. 2542. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2542. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(อัคราเนนา)
- ประธาน สุวรรณมงคล. 2527. สภาพำบลกับการมีส่วนร่วมของชุมชน: นโยบายและกลวิธีในการมี
ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณาการพิมพ์.
- ปรัชญา เวสารัชช์. 2528. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท. รายงานการ
วิจัย สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. 2538. สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- พนิตดา สิงห์ครา. 2544. ศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ บ้าน
ห้วยอี ต.บุลึง อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พินิจ ลาภานานนท์. 2529. บทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ยุทธ ไกยวรรณ 2549. สถิติเพื่อการวิจัย กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ
- ยูวัฒน์ วุฒิเมธี. 2526. หลักการพัฒนาชุมชนและหลักการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทย
อนุเคราะห์ไทย.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. 2542. บทบาทพันธกิจของชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว. อนุสาร อสท.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หน้า 118.
- วิไลภรณ์ ชันดีสิทธิ์. 2541. ทรรศนะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนา
คุณภาพชีวิต บ้านแม่ใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วีระชัย มงคลพันธ์. 2542. ความต้องการและความพร้อมของประชาชนในการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริ สามสุโพธิ. 2539. สังคมวิทยาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- หทัยรัตน์ เดชศักดิ์. 2553. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อตลาดน้ำ 4 ภาค จังหวัดชลบุรี. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เสนห์ จามริก. 2527. นโยบาย กลวิธี การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข.
- สุนันทา จันทวารา. 2545. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดคูเดื่ออำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรินทร์ นิยมางกูร. 2548. สถิติวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวิมล ตีรกานันท์. 2543. การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวีย์ ศิริโกภาภิรมย์ 2541. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- สุวีย์ ศิริโกภาภิรมย์ 2546. การวิจัยทางการศึกษา. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ และ ภาวนา สายชู. 2554. MBA HANDBOOK พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท จำกัด.
- อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. 2539. การประเมินโครงการปกป้องป่าไม้เมืองไทยเพื่อเร่งฟื้นฟูต้นน้ำลำธารในส่วนของกรมป่าไม้. รายงานการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาเฉพาะอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดประสงค์ เพื่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาเฉพาะอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้
 3. ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
 - ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
3. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแสดงความคิดเห็นตามสภาพที่เป็นจริงและตอบข้อความถามในแบบสอบถามทุกข้อ ซึ่งข้อมูลที่ท่านตอบจะเป็นประโยชน์ สำหรับกำหนดเป็นแนวทางในการการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว
กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 บั้จจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับก ารมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่ง
ท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลบัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าหัวข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว
ท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี 41 - 50 ปี
 30 - 40 ปี มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

โสด สมรส อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 มัธยมศึกษาตอนต้น ปริญญาตรี
 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- นักเรียน/นักศึกษา พนักงานบริษัท/โรงงาน
 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- น้อยกว่า 20,000 บาท 40,001 - 50,000 บาท
 20,000 - 30,000 บาท มากกว่า 50,000 บาท
 30,001 - 40,000 บาท

ตอนที่ 2 สอบถามระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

- 5 คะแนน หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
 4 คะแนน หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมมาก
 3 คะแนน หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
 2 คะแนน หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมน้อย
 1 คะแนน หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	3	2	1	
ด้านการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจ					
1. ท่านมีโอกาสในการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน					
2. ท่านเข้าร่วมประชุมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของท่าน					
3. ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะในที่ประชุม					
4. ท่านมีโอกาสเสนอโครงการ กิจกรรมของชุมชน					

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5		3	2	1
ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ					
5. ท่านได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการลงมติให้มีการจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมของชุมชน					
ด้านการดำเนินการและการปฏิบัติการ					
1. ท่านได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนของท่าน					
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อร่วมสมทบทุนในการดำเนินกิจกรรม/โครงการของชุมชน					
3. ท่านได้ร่วมแรงในกิจกรรมของชุมชน					
4. ท่านได้มีโอกาสเป็นคณะกรรมการในการจัดงานหรือกิจกรรมของชุมชน					
5. ท่านปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือมาตรการในการดูแลรักษาชุมชนของท่าน					
ด้านการรับและแบ่งปันผลประโยชน์					
1. ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของชุมชน					
2. ท่านมีโอกาสได้ใช้บริการในกิจกรรม/โครงการของชุมชน					
3. ท่านได้รับรายได้จากกิจกรรม/โครงการของชุมชน					
4. ท่านมีโอกาสเข้าไปขายสินค้าที่ระลึกในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน					
5. ท่านได้รับผลประโยชน์จากเงินช่วยเหลือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน					

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5		3	2	1
ด้านการติดตามและประเมินผล					
1. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลการใช้จ่ายในกิจกรรม/ โครงการสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน					
2. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าในกิจกรรม/ โครงการของชุมชน					
ด้านการติดตามและประเมินผล					
3. หน่วยงานของรัฐแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ท่านเป็นผู้ตรวจสอบ ติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในการจัดการการท่องเที่ยว					
4. ท่านร่วมกับภาครัฐติดตามความก้าวหน้า ผลการดำเนินงานของ โครงการ					
5. ติดตามกิจกรรม/โครงการและหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

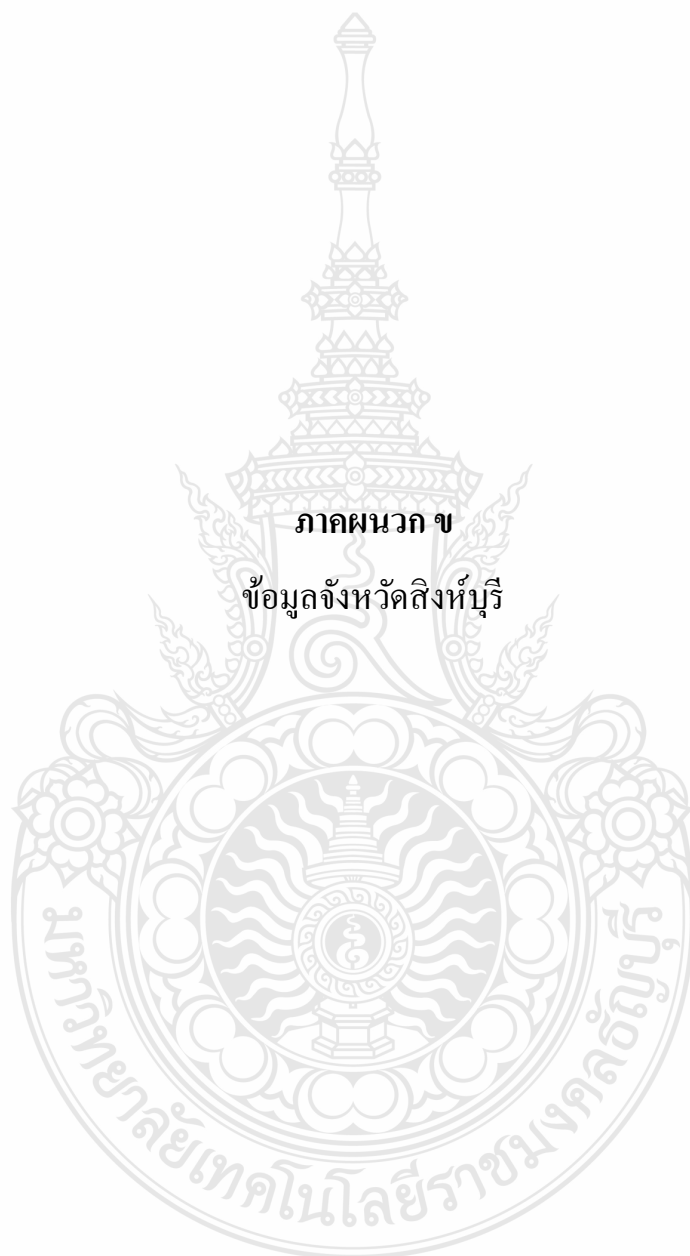
.....

.....

.....

.....

#####ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม#####

ภาคผนวก ข

ข้อมูลจังหวัดสิงห์บุรี

ประวัติจังหวัดสิงห์บุรี

จากหลักฐานที่ปรากฏ สิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง ตัวเมืองเดิมตั้งอยู่ที่ริมน้ำจักรสีห์ ตำบลจักรสีห์ อำเภอเมือง ต่อมาได้มีการย้ายเมืองไปอยู่ที่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน้อยบริเวณใต้ วัดสิงห์สุทราวาสและย้ายมาอยู่ที่ปากบางนกระทุง ตำบลต้นโพธิ์ต่อมาในปี 2439 ได้ย้ายไปอยู่ที่ตำบลบางพุทรา

สิงห์บุรี แม้จะเป็นจังหวัดเล็กๆ แต่ก็เป็นที่ดินแดนประวัติศาสตร์ที่เคยเป็นสมรภูมิรบอันห้าวหาญของสายเลือดไทยที่เด็ดเดี่ยวสามารถใช้กลยุทธ์และหัวใจที่เสียสละเพื่อชาติ ปกป้องแผ่นดินไว้เพื่อลูกหลานไทย แม้จะเสียเลือด เสียเนื้อ จนหยดสุดท้าย

จากห้วงเวลาของการสู้รบและเหนื่อยยาก มาถึงยุคสมัยพระพุทธเจ้าหลวง (ร.5) ทรงเสด็จประพาสเมือง สิงห์ ชาวบ้านได้มีโอกาสปรุงอาหารถวาย ต้นเครื่อง- แม่ครัว ในยุคนั้นได้สืบทอดวิชาการปรุงอาหารรสเลิศเกิดเป็น ตำนานแม่ครัวหัวป่าเมืองสิงห์ จวบจนปัจจุบัน ภูมิปัญญาในการสรรหาเครื่องปรุงไม่ว่าจะเป็นพืช ผัก กุ้ง ปู ปลา ที่สามารถหาได้ในท้องถิ่นความอุดมสมบูรณ์ของลำน้ำหลายสายเชื่อมโยงการค้าเนินชีวิตของชาวบ้านริมน้ำเป็นวิถีชีวิตที่ผูกพันกับสายน้ำ ไม่ว่าจะเป็น การกิน การอยู่ การเลี้ยงชีพด้วยการเกษตร จนได้ชื่อว่าเป็น “แดนดินแห่งแม่น้ำสามสาย” นอกจากนี้จะปรากฏร่องรอยของตำนาน นักรบไทย เรื่องราวในอดีตยังได้กล่าวถึงความเชื่อความศรัทธาในพระพุทธศาสนาที่เป็นศูนย์กลางการยึดเหนี่ยวจิตใจ นักรบ และ ชาวบ้านให้เกิดความฮึกเหิม ต้มมันเด็ดเดี่ยว ปรากฏเป็นวัดวาอารามเก่าแก่ เกจิอาจารย์ชื่อดัง ตลอดจน โบราณสถานทรงคุณค่าให้ประชาชนสักการะตลอด ริมแม่น้ำที่สร้างมาร่วมสมัยตั้งแต่เมื่อครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนามายังสุวรรณภูมิให้เราได้สืบค้นเพื่อเรียนรู้ถึงความเป็นไป ที่เปลี่ยนแปลงตามเหตุการณ์ในอดีต หลากหลายเชื้อชาติที่พลัดถิ่นจากสงครามเดินทางมาตั้งหลักปักฐานกลายเป็นชุมชนบ้านแถบ อ.พรหมบุรี หรือชาวลาวเวียง ชาวลาว บ้านเป้ง ต้นกำเนิด ประเพณีกำฟ้าประเพณีต่างๆ ที่มีความคล้ายคลึงกันตามแถบลุ่มน้ำกลายเป็นความสัมพันธ์ทางสายเลือดที่ผสมผสานสืบทอด มาถึงปัจจุบัน

ประมาณ 200 ปีเศษมาแล้วชาวบ้านบางระจัน ได้พลีชีพต่อสู้กับข้าศึกที่รุกรานเพื่อปกป้องแผ่นดินไทยก่อนที่กรุงศรีอยุธยาจะเสียแก่ข้าศึกชาววิเศษไชยชาญ ได้รวมพลเพื่อกอบกู้ หลังจากนั้นได้เคลื่อนย้ายกันมาที่บ้านบางระจันชายลครรจ์กว่า 400 คน ตั้งค่ายขึ้นวงรอบบ้านบางระจัน เพื่อต่อสู้กับ

เข้าศึกษาโดยได้นิมนต์พระอาจารย์ธรรมโชติเถิดด้านวิทยาคมมาช่วยคุ้มครองให้กำลังใจ ทำให้เข้าศึกษาต้อง
แตกพ่ายไปถึง 7 ครั้งสุดท้ายชาวบ้านบางระจันซึ่งขาดกำลังคนแลอาวุธได้ต่อสู้จนสิ้นกำลัง สูญเสีย
ค่ายแก่ข้าศึกที่ต้องใช้เวลาในการทำศึกเพื่อตีบางระจันให้แตกพ่ายนานถึง 5 เดือน

ประวัติศาสตร์ทำให้ชมรุ่นหลัง ได้รู้และระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของหัวใจนักสู้ผู้ปกป้องพิทักษ์
ผืนแผ่นดินไทยให้คงไว้เป็นสมบัติของชาติแม้ว่าการสู้รบในแต่ละครั้ง จะสร้างความสูญเสียให้แก่
ครอบครัวญาติพี่น้องแต่นับ เป็นการสูญเสียที่ไม่เสียเปล่า เมื่อทุกวันนี้ชาติไทยเรายังคงเป็นชาติที่ไม่
เป็นเมืองขึ้นของประเทศใด ๆ เลยแม้สักครั้งนี่คือความภาคภูมิใจที่เราทุกคนไม่ลืมและพร้อม ที่จะ
หวนระลึกถึงความเสียสละในครั้งนั้น ทุกลมหายใจ (คณะทำงานจัดทำคู่มือแหล่งท่องเที่ยวจังหวัด
สิงห์บุรี)

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อจังหวัดชัยนาท และจังหวัดนครสวรรค์
ทิศใต้	ติดต่อจังหวัดอ่างทอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อจังหวัดลพบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อจังหวัดชัยนาท และจังหวัดสุพรรณบุรี

การเดินทาง

ทางรถยนต์

จากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางไปจังหวัดสิงห์บุรีได้ 3 เส้นทาง คือ
เส้นทางที่ 1: ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 แยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32
(ถนนสายเอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แยกเข้าทางหลวงหมายเลข 309 ผ่านตัวเมืองอ่างทอง -
สิงห์บุรี ระยะทาง 135 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2: ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 1 แยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 (ถนนสาย
เอเชีย) ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา-อ่างทอง เข้าสู่สิงห์บุรี ระยะทาง 142 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3: ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 (ถนนสายพหลโยธิน) ผ่านอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา -สระบุรี-ลพบุรี แล้วใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 311 อำเภอท่าม่วง เข้าสู่จังหวัดสิงห์บุรี ระยะทาง 179 กิโลเมตร

รถโดยสารประจำทาง

มีบริการรถประจำทางแบบธรรมดาและปรับอากาศ ระหว่างกรุงเทพฯ -สิงห์บุรี วันละหลายเที่ยว ระหว่างเวลา 05.00-20.00 น. รายละเอียดติดต่อสอบถามที่ สถานีขนส่งสายเหนือ (หมอชิต) โทร. (02)-2710101-5 (รถธรรมดา) และ (02)-2794484-7 (รถปรับอากาศ)

แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี

อำเภอเมืองสิงห์บุรี

1. ศาลจังหวัดและศาลากลางจังหวัดสมัยรัชกาลที่ 5

ศาลจังหวัดสิงห์บุรีสร้างขึ้นเมื่อปี ร .ศ. 129 (พ.ศ. 2453) และศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรีสร้างขึ้นเมื่อปี ร.ศ. 130 (พ.ศ. 2454)

2. วัดสว่างอารมณ์

วัดนี้เป็นศูนย์รวมของศิลปะหลายด้าน การก่อสร้าง โบสถ์ วิหารศาลา และโดยเฉพาะการปั้นพระพุทธรูปเหมือน ที่สืบทอดวิชาปั้นพระพุทธรูปมาจากตระกูลบ้านช่างหล่อธนบุรี ภายในวัดยังมีพิพิธภัณฑ์หนังใหญ่ เป็นแหล่งเก็บรวบรวมตัวหนังใหญ่ที่สมบูรณ์และสามารถเล่นได้กว่า 300 ตัว

3. วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร

เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี สันนิษฐานว่าวัดนี้สร้างสมัยก่อนกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ภายในวิหารเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ขนาดใหญ่ มีพุทธไสยาสน์ขนาดใหญ่ มีพุทธลักษณะแบบสุโขทัยที่มีความงดงามมาก มีความยาว 47 เมตร 42 เซนติเมตร

4. วัดหน้าพระธาตุ

เดิมชาวบ้านเรียกวัดนี้ว่าวัดหัวเมือง สันนิษฐานว่าสถานที่บริเวณนี้จะเป็นที่ตั้งของเมืองสิงห์บุรีเก่า สิ่งสำคัญของวัดนี้คือ องค์พระปรางค์สูงประมาณ 8 วา ทิศตะวันออกขององค์ปรางค์มีพระวิหาร

หลวง ทิศตะวันตกเป็นพระอุโบสถ และมีเจดีย์กลมเรียวยาวหลายองค์ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน เมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2478

5. วัดกระด้างบางพาราม

มีโบสถ์รูปทรงสมัยใหม่ทั้งดงามไม่เหมือนโบสถ์แห่งไหนสร้างอยู่บนฐานศาลาการเปรียญ หลังเก่า และวัดนี้ยังมีเจดีย์สมัยอยุธยาตอนต้น ฐานเป็นชั้นมีซุ้มทรงระฆังตั้งแต่ปล้องโถงขึ้นไป ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติแล้ว

อำเภอค่ายบางระจัน

6. อนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจันและอุทยานค่ายบางระจัน

เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ มีอนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจันทั้ง 11 คน ค่ายบางระจันมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ผืนแผ่นดินนี้ได้บันทึกเหตุการณ์ ความกล้าหาญและความเสียสละของวีรชนไทยที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นชาวบ้านบางระจันได้ร่วมพลังกันต่อสู้กับกองทัพพม่าเพื่อรักษาแผ่นดินไทยเอาไว้จนพม่าต้องยกทัพเข้าตีหมู่บ้านถึง 8 ครั้ง

7. วัดโพธิ์เก้าต้น หรือ วัดไม้แดง

ตั้งอยู่ตรงข้ามกับอนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจัน ชาวบ้านเรียกวัด นี้ว่า “วัดไม้แดง” เพราะภายในบริเวณวัดมีต้นไม้แดงและชาวบ้านถือกันว่าเป็นไม้ศักดิ์สิทธิ์ ในบริเวณวัดมี “วิหารพระอาจารย์ธรรมโชติ” เป็นวิหารทรงจัตุรมุข และยังมีศาลารวมวิญญูณวีรชนค่ายบางระจันตั้งอยู่ใกล้ริมรั้ว ส่วนหน้าวัดได้มีการจำลองค่ายบางระจันตามประวัติศาสตร์ไว้ด้วย

อำเภอท่าช้าง

8. วัดพิภุลทอง

ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า วัดหลวงพ่อแพ (พระเทพสิงหนราจารย์) ภายในวัดมี พิพิธภัณฑ์หลวงพ่อแพ จัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติและเครื่องอัฐบริวารของหลวงพ่อแพตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน มีพระพุทธรูปปางประทานพรองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย คือ พระพุทธสุวรรณมงคลมุนี หรือ หลวงพ่อใหญ่ ขนาดหน้าตักกว้าง 11 วา 2 สอก 7 นิ้ว สูง 21 วา 1 คืบ 3 นิ้ว

อำเภอบางระจัน

9. วัดพระปรารักษ์ (ชั้นสุตฺร)

มีพระปรารักษ์ศิลปะแบบอยุธยาตอนต้น พุทธศตวรรษที่ 21 สันนิฐานว่าสร้างในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช องค์ปรารักษ์สูงประมาณ 15 เมตร ก่อด้วยอิฐแบบปรารักษ์ไทยสูงชะลูดคล้ายฝักข้าวโพด ฐานเดี่ยว ภายในกลวง ด้านหลังมีวิหารเก่าแก่แบบอยุธยา หน้าบันเป็นลายแกะสลักไม้รูปตัวสิงห์และคันทวยต่าง ๆ มีภูเขาและรอยพระพุทธรูปจำลองบนยอดเขานอกจากนั้นยังปรากฏร่องรอยของเตาเผาแม่่น้ำน้อยประมาณ 3-4 เตา วัดพระปรารักษ์ถูกขึ้นทะเบียนเป็น โบราณสถานเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2478

10. แหล่งเตาเผาแม่่น้ำน้อย

ตั้งอยู่ในบริเวณวัดพระปรารักษ์ (ชั้นสุตฺร) เป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาขนาดใหญ่ที่สุดในสมัยกรุงศรีอยุธยา ระหว่างพ .ศ. 1914-2310 เคยใช้เป็นที่ผลิตภาชนะดินเผา เช่น ไห อ่าง ครก กระปุก ช่อฟ้า กระเบื้องปูพื้น เป็นต้น แหล่งโบราณคดีแห่งนี้ไม่เพียงแต่เป็นมรดกวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งแล้วยังเป็นศูนย์กลางทางวิชาการเซรามิกอันยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของโลกอีกด้วย

11. อุทยานแม่ลามาหาราชาอนุสรณ์

เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว คำว่า “แม่ลา” เป็นชื่อลำน้ำสายหนึ่งในจังหวัดสิงห์บุรี ไหลผ่านอำเภออินทร์บุรี อำเภอบางระจัน และอำเภอเมืองสิงห์บุรี เป็นลำน้ำธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารของปลา ฉะนั้นปลาที่จับได้จากลำน้ำแม่ลาจึงมีรสชาติอร่อย อ้วน เนื้อนุ่ม มัน โดยเฉพาะปลาช่อนแม่ลา ซึ่งเป็นอาหารและของฝากที่ขึ้นชื่อของจังหวัดสิงห์บุรี

12. วัดสุทธาวาส หรือ วัดใหม่

มีวิหารหลังเก่าสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติพระจุฬามณี เป็นภาพตอนพระพุทธรูป ถังทรงออกบรรพชา ภาพตอนผจญมาร ภาพตอนพระพุทธองค์ฉันอาหารที่นายจุนทะถวาย ทรงประชวรแล้วเสด็จประทับ ณ ต้นรังคู่เสด็จสู่ปรินิพพาน และภาพเรื่องราวของการถวายพระเพลิง การแจกจ่ายพระอัฐิธาตุแก่เหล่ากษัตริย์และเทวดา นับเป็นโบราณสถานที่มีความงดงามและมีคุณค่า

13. วัดโบสถ์

เป็นพระอารามหลวง เดิมเป็นวัดร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ภายในโบสถ์มีพระประธานที่เก่าแก่พุทธลักษณะที่งดงามมาก เป็นพระอุโบสถเพียงแห่งเดียวที่สร้างโดยใช้รางรถไฟเป็นแกนกลางข้างล่าง

14. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอินทร์บุรี

ตั้งอยู่ในบริเวณวัดโบสถ์ เป็นสถานที่รวบรวมเก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี อาทิ โบราณวัตถุที่ขุดพบจากเมืองโบราณบ้านคูเมือง เครื่องถ้วยศิลปะไทย-จีน พระพุทธรูปสมัยต่าง ๆ พดศ เครื่องประดับสมนศักดิ์ของพระสงฆ์

15. เมืองโบราณบ้านคูเมือง

สันนิษฐานว่าเป็นชุมชนโบราณสมัยทวารวดี ผังเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมมุมมน กว้าง 650 เมตร ยาว 750 เมตร สูงจากพื้น 1 เมตร มีเนินดินขนาดใหญ่ มีคูน้ำคันดินล้อมรอบ มีการขุดค้นพบภาชนะดินเผามากมาย เช่น เครื่องถ้วยชาม หม้อ ไห กาน้ำ ลูกปัดหินสีต่าง ๆ ธรรมจักรหินเขียว ตุ่มหู ลูกปัดหินสี และเหรียญเงินมีค่าจารึกว่า “ศรित्रาวดีศวรปุญยะ” แสดงให้เห็นว่ามีชุมชนอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ติดต่อกันมาตั้งแต่สมัยพูนันจนถึงรัตนโกสินทร์

16. วัดม่วง

สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นประมาณปี พ.ศ. 2365 เดิมเนินมรดันมะม่วงอยู่มากจึงเรียกว่า “วัดม่วง” ภายในวัดมีวิหารเก่าแก่เป็นอาคารปูนรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีมุขยื่นออกมาที่หน้าบันประดับด้วยภาชนะเครื่องถ้วยต่าง ๆ ในวิหารมีพระพุทธรูปปางมารวิชัยเป็นพระประธานที่พุทธลักษณะงดงามประดิษฐานอยู่

อำเภอพรหมบุรี

17. วัดกุฎีทอง

มีมณฑปลักษณะเหมือนเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสอง สร้างเมื่อ พ .ศ. 2443 โดยหลวงพ่อบัญญา อุดมพิชัย เจ้าอาวาส ซึ่งบรรจุ พระบรมสารีริกธาตุไว้บนยอดและภายในมณฑปนั้นเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปบาทโลหะจำลองไว้เป็นที่เคารพสักการะ บริเวณวัดกุฎีทองยังมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน

ไทยพวนซึ่งได้รวบรวมเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ ของชาวไทยพวน เสื้อผ้า เครื่องประดับ เครื่องมือทำนา ตักสั้ว จับปลา ตลอดจนขวิดขานพาหนะทางน้ำเป็นของเก่าแก่ไว้ให้ชมอีกชมด้วย

18. คูค่ายพม่า

เป็นแหล่งชุมชนโบราณมีลักษณะเป็นเนินดินแนวยาวรูปร่างคล้ายตัว L ยาวประมาณ 5-15 เมตร กว้างประมาณ 3 เมตร สันนิฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2127 ครึ่ง ที่พ่ายกกองทัพมาตั้งที่ปากน้ำบางพุทรา เพื่อรวบรวมกำลังเข้าตีกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันเป็น สวนสาธารณะสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ

19. วัดพรปรางค์มุนี

องค์พระปรางค์สี่เหลี่ยมสูงเด่น ใกล้กับองค์พระปรางค์เป็นวิหารหลวงพ่อยืน พระพุทธรูป ปูนปั้นศักดิ์สิทธิ์ สมัยอยุธยา ด้านข้างวิหารมีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ เป็นกรูพระเก่าแก่ที่ทางวัดได้ขุดดิน บริเวณนั้น มากลบวิหาร ภายในโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนัง ฝีมือชาวบ้านเขียนโดย นายเพ็ง คนลาว เมื่อราวปี พ.ศ. 2462 แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับนรก สวรรค์ แต่ยังคงความงดงามไม่แพ้ที่อื่น

20. วัดอัมพวัน

เป็นวัดที่มีชื่อเสียงด้านการปฏิบัติธรรม “วิปัสสนากรรมฐาน ” มีพระธรรมสิงห์บูรจารย์ พลวงพ่อรัญญู ฐิตธมฺโม เป็นเจ้าอาวาส

ร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

อำเภอเมืองสิงห์บุรี

- กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านบางมัญ 76 ม.6 ต.ต้นโพธิ์ โทร. 036-539483, 01-431-5261 (แชมพู – ครีมนวดสมุนไพร)
- เกษราเบเกอร์ สาขา 1 611/10-11 ถ.นายจันหนวดเขี้ยว ตรงข้ามวิทยาลัย อาชีวศึกษาสิงห์บุรี โทร. 036-512197 (เค้กปลา ขนมเปียะปลา ทอดมันปลา ไอศกรีมปลา ปลาช่อนเผา-ทุบ)

- เกษราเบเกอรี่ สาขา 2 333 ม.1 ถ.สายเอเชีย กม.ที่133 ตรงข้ามวิทยาลัย
เกษตรกรรมสิงห์บุรี โทร. 036-598627 (เค้กปลา ขนมเปี๊ยะปลา ทอดมันปลา ไอศกรีมปลา
ปลาช่อนเผา-ทูป)
- ขนมเปี๊ยะ โรตีนายกิมเจีย 643/27 ถ.นายแท่น ต.บางพุทรา โทร. 036-531135, 081-
587-8215 (ไส้ฟัก-ไข่, ไส้ถั่ว-ฟัก-ไข่)
- ซาลาเปาแม่สายใจ 511 ถ.วิไลจิตต์ ต.บางพุทรา โทร. 036-511672 (ขนมเปี๊ยะ
หมู-ปลาหวาน ปลาทูป ข้าวเกรียบปลา)
- น้ำพริกประทุมทิพย์ 94/30 ต.ม่วงหมู โทร. 036-512640, 081-8532129, 036-
598972
- หมูทูปวชิรินทร์ 141/1 ถ.ธรรมโชติ โทร. 036-512644, 089-8228987 (หมู-
เนื้อทูป หมู-เนื้อสวรรค์ กุนเชียง)
- ร้านกวนเชียงนายอ้าว โทร. 036-511106, 036-511249
- ปลาช่อนแดดเดียวเจ๊สมศรี โทร. 036-539355

อำเภอพรหมบุรี

- ขนมเปี๊ยะไชวเม่งเฮง โทร. 036-599149

อำเภอท่าช้าง

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรวิหารขาวสามัคคี 68 ม.2 ต.วิหารขาว โทร.036-540136
- ขนมตาลกะทิสด ขนมถ้วยฟูน้ำตาลสด 312/2 ม.7 ต.ถอนสมอ (อยู่เลยวัดเสมา) โทร. 081-
8531181, 086-1347567 ร้านใน อ.เมืองสิงห์บุรีตั้งอยู่หน้าธนาคารไทยพาณิชย์ (เก่า) โทร.
036-595316

อำเภออินทร์บุรี

- ขนมเปี๊ยะแม่ศรีเมือง 450 ม.6 ต.อินทร์บุรี โทร. 036-581582 (ไส้ฟัก-ไข่, ไส้ถั่ว-
ฟัก-ไข่)
- ขนมเปี๊ยะเล่าซากี่ ม.6 ต.อินทร์บุรี โทร. 036-581583
- ปลาช่อนแดดเดียวเจ๊อรรณ ม.6 ต.อินทร์บุรี โทร. 036-581178

สิ่งอำนวยความสะดวก

สถานที่พัก

อำเภอเมืองสิงห์บุรี

- เจ้าพระยาการ์เด็นส์ โทร. 036-511348, 036-511957 โทรสาร 036-520314
- เจ้าพระยาไฮเต็ล โทร. 036-511348, 036-511776, 036-511957
- ซิตี ไฮเต็ล โทร. 036-511070, 036-511189, 036-511189, 036-512254
โทรสาร 036-511911
- วี เอส ที โทร. 036-5111732
- สวีทโฮม โทร. 036523255, 036-539265 โทรสาร. 036-5233256
- สิงห์บุรี พาเลศ โทร. 036-52009045, 0365307178 โทรสาร. 036-520159
- สิงห์บุรีไฮเต็ล โทร. 036-511752, 036-511653 โทรสาร. 036-520998

อำเภอพรหมบุรี

- รุ่งอรุณ รีสอร์ท โทร. 036-599111, 036-537897
- โรงแรม 72 โทร. 036-511759, 036-511938

อำเภอค่ายบางระจัน

- โฮมสเตย์บ้านพักค่ายบางระจันสร้างสรรค์เยาวชน อยู่ในอุทยานค่ายบางระจัน โทร. 036-535661-2, 089-0836528
- โฮมสเตย์บ้านท่าข้าม (ริมแม่น้ำน้อย) โทร. 036-535478

ร้านอาหาร

อำเภอเมืองสิงห์บุรี

1. แม่ลาปลาเผา โทร. 036-512431
2. ไพนูลย์ไก่อ่าง โทร. 036-512132
3. เล็กต้มเลือดหมู โทร. 036-212714
4. ลุงเจ็ดปลาเผา โทร. 036-511740

5. เจริญทิพย์	โทร. 036-511293
6. ราพี้ง	โทร. 036-520757
7. อาทิตย์ โภชนา	โทร. 036-512517

อำเภอพรหมบุรี

1.	กึ่งเผาทองซุบ	โทร. 036-599256
2.	แพลงเจ้า	โทร. 036-537162
3.	รุ่งอรุณพืชชิงปาร์ค	โทร. 036-599111
4.	ผัดไทยปากบาง	โทร. 036-537433
5.	ปากบางสเด็กเฮ้าส์	โทร. 036-599029
6.	กึ่งหันลม	โทร. 036-598628

อำเภออินทร์บุรี

1.	ข้าวแกงแม่นิรมล	โทร. 036-544129
2.	อินทร์บุรีวิลเลจ	โทร. 036-582289
3.	ข้าวต้มกลางวันเจ๊เนย	โทร. 036-581114
4.	ข้าวแกงร้อยหม้อ	โทร. 081-8515781
5.	ร้านน้องเป็ด	โทร. 036-581600
6.	ผัดไทยอินทร์บุรี	โทร. 036-533649

อำเภอบางระจัน

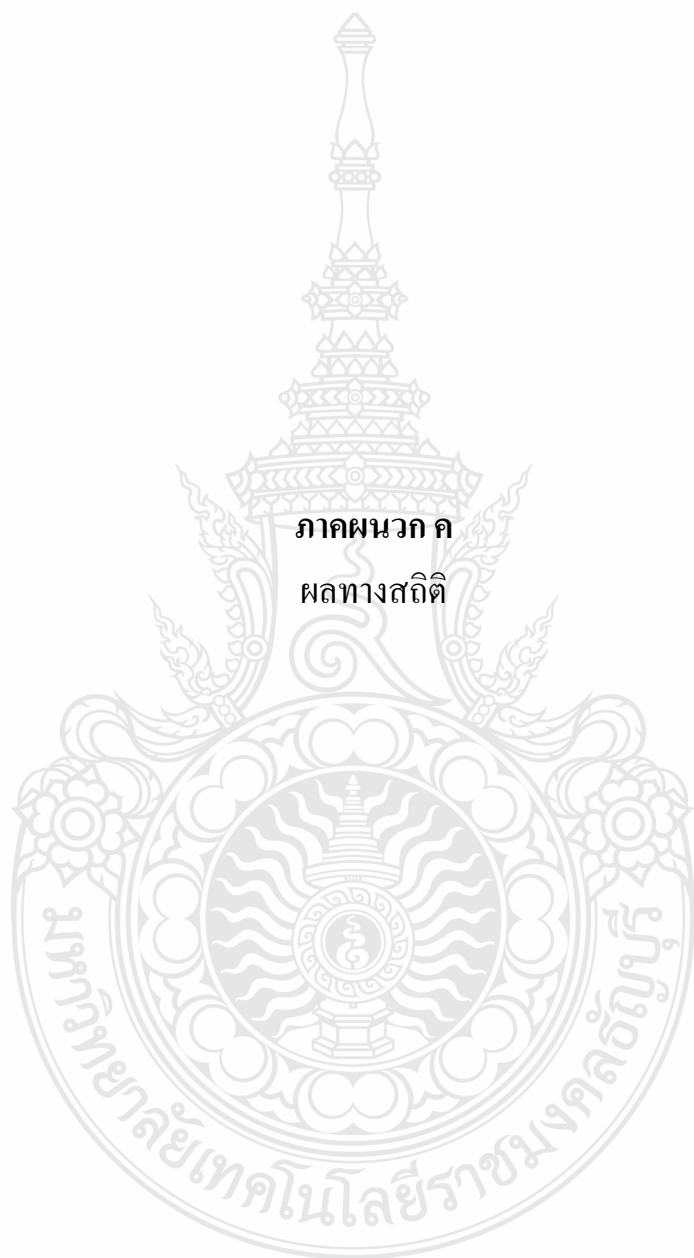
1.	บ้านสวนแม่ลากร้อง	โทร. 036-501047
2.	ส.ริมน้ำ	โทร. 036-534200

โทรศัพท์ที่สำคัญ

สนง.ททท.ภาคกลางเขต 7 (ลพบุรี)	โทร. 036-4227689
สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-512132
ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-507175
สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-507135

สำนักงานจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-507135
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-520030
หอการค้าจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-512695
สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-539712-4
ตร.ทางหลวงอินทร์บุรี	โทร. 036-581358
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรี	โทร. 036-507216
สภ.อ.เมืองสิงห์บุรี	โทร. 036-511213
สภ.อ.อินทร์บุรี	โทร. 036-581982
สภ.อ.พรหมบุรี	โทร. 036-599082
สภ.อ.บางระจัน	โทร. 036-591191
สภ.อ.ท่าช้าง	โทร. 036-595122
สภ.อ.ค่ายบางระจัน	โทร. 036-697122
โรงพยาบาลสิงห์บุรี	โทร. 036-511060
โรงพยาบาลอินทร์บุรี	โทร. 036-581993-7
โรงพยาบาลพรหมบุรี	โทร. 036-599481
โรงพยาบาลบางระจัน	โทร. 036-591486
โรงพยาบาลท่าช้าง	โทร. 036-595117
โรงพยาบาลค่ายบางระจัน	โทร. 036-597041
สถานีขนส่ง จ.สิงห์บุรี	โทร. 036-597041
บจก.ศ.วิริยะทรานสปอร์ต	โทร. 036-511259

ภาคผนวก ค
ผลทางสถิติ

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)**ด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ**

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V7.1	10.6000	15.903	.776	.613	.926
V7.2	10.9667	15.413	.842	.755	.913
V7.3	10.8333	16.006	.779	.648	.925
V7.4	10.9333	15.582	.890	.804	.905
V7.5	10.9333	14.892	.829	.701	.917

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 5

Alpha = .933

ด้านการปฏิบัติการ

V8.1	12.5667	16.116	.880	.846	.859
V8.2	12.4333	16.530	.735	.739	.888
V8.3	12.6667	15.471	.824	.779	.868
V8.4	13.0667	15.789	.774	.703	.880
V8.5	12.2000	17.890	.601	.372	.914

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 5

Alpha = .904

ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์

V9.1	9.7333	16.202	.731	.684	.853
V9.2	9.8000	18.166	.605	.587	.880
V9.3	10.5667	16.599	.748	.666	.850
V9.4	10.9333	15.789	.754	.702	.847
V9.5	10.4333	14.530	.761	.626	.848

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 5

Alpha = .882

ด้านการติดตามและประเมินผล

V10.1	9.8333	17.523	.805	.761	.932
V10.2	9.8333	18.833	.809	.769	.931
V10.3	10.0333	17.895	.839	.803	.925
V10.4	10.0000	16.897	.906	.881	.912
V10.5	10.0333	18.171	.833	.757	.926

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 5

Alpha = .939

คำร้อยละ

Frequencies

Statistics

		เพศ	อายุ	สถานะภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
N	Valid	400	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0	0

Frequency Table

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	212	53.0	53.0	53.0
หญิง	188	47.0	47.0	100.0
Total	400	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ต่ำกว่า 30 ปี	159	39.8	39.8	39.8
30-40 ปี	102	25.5	25.5	65.2
41-50 ปี	78	19.5	19.5	84.8
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	61	15.2	15.2	100.0
Total	400	100.0	100.0	

สถานะภาพ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid โสด	186	46.5	46.5	46.5
สมรส	204	51.0	51.0	97.5
อื่นๆ	10	2.5	2.5	100.0
Total	400	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ประถมศึกษา	40	10.0	10.0	10.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	64	16.0	16.0	26.0
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่า	95	23.8	23.8	49.8
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	57	14.2	14.2	64.0
ปริญญาตรี	108	27.0	27.0	91.0
สูงกว่าปริญญาตรี	36	9.0	9.0	100.0
Total	400	100.0	100.0	

อาชีพ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid นักเรียน/นักศึกษา	62	15.5	15.5	15.5
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	76	19.0	19.0	34.5
พนักงานบริษัท/ โรงงาน	95	23.8	23.8	58.2
ค้าขาย	106	26.5	26.5	84.8
อื่นๆ	61	15.2	15.2	100.0
Total	400	100.0	100.0	

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 20,000 บาท	258	64.5	64.5	64.5
	20,000-30,000 บาท	86	21.5	21.5	86.0
	30,001-40,000 บาท	21	5.2	5.2	91.2
	40,001-50,000 บาท	16	4.0	4.0	95.2
	มากกว่า 50,000 บาท	19	4.8	4.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Statistics

		ด้านการเสนอ ความคิด การ วางแผน และ การตัดสินใจ	ท่านมีโอกาส ในการ วิเคราะห์ สภาพปัญหา ของชุมชน	ท่านเข้าร่วม การประชุมที่ เกี่ยวข้องกับ การจัดการ แหล่ง ท่องเที่ยวใน ชุมชนของ ท่าน	ท่านมีโอกาส แสดงความ คิดเห็น และ เสนอแนะในที่ ประชุม	ท่านมี โอกาสเสนอ โครงการ กิจกรรมของ ชุมชน	ท่านได้มี โอกาสยก มือ ลงมติ ให้มีการ จัดทำ โครงการ หรือ กิจกรรม ของชุมชน
N	Valid	400	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		2.5585	2.7275	2.5475	2.5125	2.4800	2.5250
Std. Deviation		1.03714	1.16044	1.17311	1.15028	1.12372	1.15008

Statistics

			ท่านได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนของท่าน	ท่านได้มีส่วนร่วมในการบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อร่วมสมทบทุนในการดำเนินกิจกรรม/โครงการของชุมชน	ท่านได้ร่วมแรงในกิจกรรมของชุมชน	ท่านได้มีโอกาสเป็นคณะกรรมการในการจัดการงานหรือกิจกรรมของชุมชน	ท่านปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือมาตรการในการดูแลรักษาชุมชนของท่าน
N	Valid	400	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		2.8865	2.8500	3.1450	2.7925	2.4425	3.2025
Std. Deviation		.92896	1.14489	1.14554	1.15446	1.21877	1.17044

Statistics

			ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของชุมชน	ท่านมีโอกาสได้ใช้บริการในกิจกรรม/โครงการของชุมชน	ท่านได้รับรายได้จากกิจกรรม/โครงการของชุมชน	ท่านมีโอกาสได้เข้าไปขายสินค้าที่ระลึกในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน	ท่านได้รับผลประโยชน์จากเงินที่ช่วยเหลือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
N	Valid	400	400	400	400	400	400
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		2.4745	2.7825	2.9100	2.2125	2.1025	2.3650
Std. Deviation		.89260	1.07615	1.06759	1.11600	1.20650	1.13799

Statistics

		ท่านได้เข้าไป มีส่วนร่วมใน การดูแลการใช้ จ่ายใน กิจกรรม/ โครงการ สถานที่ ท่องเที่ยวของ ชุมชน	ท่านได้เข้า ไปมีส่วน ร่วมในการ ติดตาม ความก้าวหน้า ใน กิจกรรม/ โครงการ ของชุมชน	หน่วยงานของ รัฐแต่งตั้งหรือ มอบหมายให้ ท่านเป็นผู้ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล ความก้าวหน้า ในการจัดการ การท่องเที่ยว	ท่าน ร่วมกับ ภาครัฐ ติดตาม ความก้าวหน้า ผลการ ดำเนินงาน ของ โครงการ	ติดตาม กิจกรรม/ โครงการ และหา แนวทางใน การ ปรับปรุง	
N	Valid	400	400	400	400	400	
	Missing	0	0	0	0	0	
Mean		2.3410	2.3250	2.4275	2.2825	2.3150	2.3550
Std. Deviation		1.03885	1.20333	1.14806	1.17948	1.13092	1.10545

การทดสอบสมมุติฐานที่ 1

T-Test

Group Statistics

	เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การมีส่วนร่วมในสถานที่ ท่องเที่ยวของชุมชน โดยรวม	ชาย	212	2.6667	.90684	.06228
	หญิง	188	2.4505	.80130	.05844

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
การมีส่วนร่วมใน สถานที่ ท่องเที่ยว ของชุมชน โดยรวม	Equal variances assumed	3.626	.058	2.513	398	.012	.21621	.08604	.04706	.38537
	Equal variances not assumed			2.532	397.996	.012	.21621	.08541	.04831	.38412

การทดสอบสมมุติฐานที่ 2

Descriptives

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
ต่ำกว่า 30 ปี	159	2.5591	.85553	.06785	2.4251	2.6931	1.00	4.45
30-40 ปี	102	2.3304	.80988	.08019	2.1713	2.4895	1.00	4.60
41-50 ปี	78	2.8212	.90624	.10261	2.6168	3.0255	1.00	4.65
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	61	2.6459	.83648	.10710	2.4317	2.8601	1.00	4.55
Total	400	2.5651	.86457	.04323	2.4801	2.6501	1.00	4.65

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	11.137	3	3.712	5.120	.002
Within Groups	287.109	396	.725		
Total	298.246	399			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ต่ำกว่า 30 ปี	30-40 ปี	.22873 *	.10802	.035	.0164	.4411
	41-50 ปี	-.26203 *	.11771	.027	-.4934	-.0306
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	-.08678	.12824	.499	-.3389	.1653
30-40 ปี	ต่ำกว่า 30 ปี	-.22873 *	.10802	.035	-.4411	-.0164
	41-50 ปี	-.49076 *	.12808	.000	-.7426	-.2390
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	-.31551 *	.13782	.023	-.5865	-.0446
41-50 ปี	ต่ำกว่า 30 ปี	.26203 *	.11771	.027	.0306	.4934
	30-40 ปี	.49076 *	.12808	.000	.2390	.7426
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	.17525	.14554	.229	-.1109	.4614
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 30 ปี	.08678	.12824	.499	-.1653	.3389
	30-40 ปี	.31551 *	.13782	.023	.0446	.5865
	41-50 ปี	-.17525	.14554	.229	-.4614	.1109

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

การทดสอบสมมุติฐานที่ 3

Descriptives

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
					โสด	186		
สมรส	204	2.6627	.89143	.06241	2.5397	2.7858	1.00	4.65
อื่นๆ	10	2.4750	.56728	.17939	2.0692	2.8808	1.30	3.10
Total	400	2.5651	.86457	.04323	2.4801	2.6501	1.00	4.65

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.969	2	1.984	2.677	.070
Within Groups	294.277	397	.741		
Total	298.246	399			

การทดสอบสมมุติฐานที่ 4

Descriptives

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimu m	Maximu m
					Lower Bound	Upper Bound		
ประถมศึกษา	40	2.5938	.73460	.11615	2.3588	2.8287	1.00	4.45
มัธยมศึกษาตอนต้น	64	2.3602	.79503	.09938	2.1616	2.5587	1.00	4.40
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	95	2.7495	.86546	.08879	2.5732	2.9258	1.00	4.65
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	57	2.6544	1.00850	.13358	2.3868	2.9220	1.00	4.45
ปริญญาตรี	108	2.5593	.80953	.07790	2.4048	2.7137	1.00	4.40
สูงกว่าปริญญาตรี	36	2.2875	.93674	.15612	1.9706	2.6044	1.00	4.60
Total	400	2.5651	.86457	.04323	2.4801	2.6501	1.00	4.65

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	9.183	5	1.837	2.503	.030
Within Groups	289.063	394	.734		
Total	298.246	399			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

(I) ระดับการศึกษา	(J) ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	.23359	.17264	.177	-.1058	.5730
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	-.15572	.16144	.335	-.4731	.1617
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	-.06064	.17667	.732	-.4080	.2867
	ปริญญาตรี	.03449	.15854	.828	-.2772	.3462
	สูงกว่าปริญญาตรี	.30625	.19678	.120	-.0806	.6931
มัธยมศึกษาตอนต้น	ประถมศึกษา	-.23359	.17264	.177	-.5730	.1058
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	-.38932*	.13851	.005	-.6616	-.1170
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	-.29423	.15600	.060	-.6009	.0125
	ปริญญาตรี	-.19910	.13512	.141	-.4647	.0665
	สูงกว่าปริญญาตรี	.07266	.17845	.684	-.2782	.4235
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	ประถมศึกษา	.15572	.16144	.335	-.1617	.4731
	มัธยมศึกษาตอนต้น	.38932*	.13851	.005	.1170	.6616
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.09509	.14351	.508	-.1870	.3772
	ปริญญาตรี	.19021	.12048	.115	-.0467	.4271
	สูงกว่าปริญญาตรี	.46197*	.16764	.006	.1324	.7915

Multiple Comparisons

LSD

(I) ระดับการศึกษา	(J) ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
					อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ประถมศึกษา
	มัธยมศึกษาตอนต้น	.29423	.15600	.060	-0.0125	.6009
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	-.09509	.14351	.508	-0.3772	.1870
	ปริญญาตรี	.09513	.14023	.498	-0.1806	.3708
	สูงกว่าปริญญาตรี	.36689*	.18235	.045	.0084	.7254
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	-.03449	.15854	.828	-0.3462	.2772
	มัธยมศึกษาตอนต้น	.19910	.13512	.141	-0.0665	.4647
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	-.19021	.12048	.115	-0.4271	.0467
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	-.09513	.14023	.498	-0.3708	.1806
	สูงกว่าปริญญาตรี	.27176	.16484	.100	-0.0523	.5958
สูงกว่าปริญญาตรี	ประถมศึกษา	-.30625	.19678	.120	-0.6931	.0806
	มัธยมศึกษาตอนต้น	-.07266	.17845	.684	-0.4235	.2782
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	-.46197*	.16764	.006	-0.7915	-.1324
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	-.36689*	.18235	.045	-0.7254	-.0084
	ปริญญาตรี	-.27176	.16484	.100	-0.5958	.0523

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

การทดสอบสมมุติฐานที่ 5

Descriptives

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
					นักเรียน/นักศึกษา	62		
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	76	2.9039	.85984	.09863	2.7075	3.1004	1.25	4.65
พนักงานบริษัท/ โรงงาน	95	2.3853	.77270	.07928	2.2279	2.5427	1.00	4.25
ค้าขาย	106	2.4236	.90481	.08788	2.2493	2.5978	1.00	4.45
อื่นๆ	61	2.2918	.68812	.08811	2.1156	2.4680	1.00	3.90
Total	400	2.5651	.86457	.04323	2.4801	2.6501	1.00	4.65

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	27.020	4	6.755	9.838	.000
Within Groups	271.226	395	.687		
Total	298.246	399			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

LSD

(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.03234	.14181	.820	-.2465	.3111
	พนักงานบริษัท/โรงงาน	.55103 *	.13529	.000	.2851	.8170
	ค้าขาย	.51271 *	.13249	.000	.2522	.7732
	อื่นๆ	.64449 *	.14944	.000	.3507	.9383
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	นักเรียน/นักศึกษา	-.03234	.14181	.820	-.3111	.2465
	พนักงานบริษัท/โรงงาน	.51868 *	.12753	.000	.2680	.7694
	ค้าขาย	.48036 *	.12455	.000	.2355	.7252
	อื่นๆ	.61214 *	.14245	.000	.3321	.8922
พนักงานบริษัท/ โรงงาน	นักเรียน/นักศึกษา	-.55103 *	.13529	.000	-.8170	-.2851
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.51868 *	.12753	.000	-.7694	-.2680
	ค้าขาย	-.03832	.11707	.744	-.2685	.1918
	อื่นๆ	.09346	.13596	.492	-.1738	.3608
ค้าขาย	นักเรียน/นักศึกษา	-.51271 *	.13249	.000	-.7732	-.2522
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.48036 *	.12455	.000	-.7252	-.2355
	พนักงานบริษัท/โรงงาน	.03832	.11707	.744	-.1918	.2685
	อื่นๆ	.13178	.13317	.323	-.1300	.3936

Multiple Comparisons

LSD

(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
					อื่นๆ	นักเรียน/นักศึกษา
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-.61214 *	.14245	.000	-.8922	-.3321
	พนักงานบริษัท/โรงงาน	-.09346	.13596	.492	-.3608	.1738
	ค้าขาย	-.13178	.13317	.323	-.3936	.1300

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

การทดสอบสมมุติฐานที่ 6

Descriptives

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
					น้อยกว่า 20,000 บาท	258		
20,000-30,000 บาท	86	2.4860	.80024	.08629	2.3145	2.6576	1.10	4.60
30,001-40,000 บาท	21	2.6238	.71827	.15674	2.2969	2.9508	1.25	4.40
40,001-50,000 บาท	16	2.9031	1.06559	.26640	2.3353	3.4709	1.00	4.65
มากกว่า 50,000 บาท	19	2.6947	1.13246	.25980	2.1489	3.2406	1.00	4.55

Descriptives

การมีส่วนร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
					น้อยกว่า 20,000 บาท	258		
20,000-30,000 บาท	86	2.4860	.80024	.08629	2.3145	2.6576	1.10	4.60
30,001-40,000 บาท	21	2.6238	.71827	.15674	2.2969	2.9508	1.25	4.40
40,001-50,000 บาท	16	2.9031	1.06559	.26640	2.3353	3.4709	1.00	4.65
มากกว่า 50,000 บาท	19	2.6947	1.13246	.25980	2.1489	3.2406	1.00	4.55
Total	400	2.5651	.86457	.04323	2.4801	2.6501	1.00	4.65

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.778	4	.694	.928	.447
Within Groups	295.468	395	.748		
Total	298.246	399			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา
วัน เดือน ปี เกิด	3 กันยายน 2529
ที่อยู่	533/3 ม.6 ต.อินทร์บุรี อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี 16110
ประวัติการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ลพบุรี ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
เบอร์โทรศัพท์	089-900-8596
อีเมล	eve_under@windowslive.com

